*І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...*
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 220. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 5-го ГРУДНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, DECEMBER 5, 1974 No. 220. VOL. LXXXI.

Бандити в Ню Йорку під час грабунку вбили молоду українку

Ню Йорк. — В середу, 3 грудня, тут померла несподіваною смертю від поранення кулею під час бандитського нападу на неї молода українка, 33-літня Єва Дрогобицька, мати троїх малолітніх дітей. Згідно з повідомленням місцевої преси, св. п. Єва Дрогобицька із своїм чоловіком Михайлом були в понеділок, 2-го грудня, на відвідинах у своїх приятелів в домі при 2068 на Бронксі і коли вони пізно ввечорі виходили з відвідин, при виході з дому на них напали два молоді бандити та зажадали грошей. Під час нападу один з юних злочинців попав у паніку та вистрілив, смертельно поранивши св.п. Єву Дрогобицьку, свідому нашу громадянку, яка разом з родиною була членом УНСоюзу. Бандити втекли і за ними пошукує поліція. Покійна осиротила чоловіка Михайла та троє малолітніх дітей — Тараса, Марусю і Степана у віці від 4 до 8 років. Похорон відбудеться в суботу, 7-го грудня, з похоронного заведення при 191 евеню „А" (ріг 12-ої вулиці) в Ню Йорку до церкви св. Покрови на Бронксі, в якій о год. 10-ій рано почнуться похоронні відправи, й опісля на цвинтар. Трагічна смерть цієї надійної українки-матері глибоко потрясла всією українською громадою, викликавши велике співчуття.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ПАНАХИДА ЗА УЧАСНИКІВ ЗИМОВОГО ПОХОДУ

Ню Йорк. — В неділю, 8-го грудня ц.р. в Катедрі св. Володимира в Ню Йорку (82-га вулиця) після Служби Божої буде відправлена Панахида за усіх поляглих і померлих учасників Першого Зимового Походу.

ПАМ'ЯТІ ДОКТОРА КОСТЯ ПАНЬКІВСЬКОГО

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук в ЗСА повідомляє, що в суботу, 14-го грудня 1974 р. о год. 3-й по полудні в приміщенні Академії (206 Вест 100-та вулиця в Ню Йорку) відбудеться Урочиста Конференція, присвячена пам'яті співробітника і члена Фундації Академії, видатного громадського і політичного діяча д-ра Костя Паньківського. В програмі Конференції: відкриття і доповіді — д-р С. Ріпецький: „д-р Кость Паньківський — людина і громадянин", д-р Лев Голінатий: Юнацькі роки д-ра К. Паньківського" і Любов Дражевська: „Спогади про д-ра К. Паньківського"; фортепіянове сольо проф. Таїса Богданська.

УКРАЇНСЬКА ІМПРЕЗА У СЕЙНТ ПІТЕРС КОЛЕДЖІ

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Студентська група при Сейнт Пітерс коледж в Джерзі Ситі організує в п'ятницю, 6-го грудня ц.р., у годинах між 10-ю рано і 2-ю по полудні культурну імпрезу з виступом багатьох мистецьких груп. В імпрезі, на яку звичайно українські студенти запрошують кожного року не тільки українських, але також інщонаціональних студентів, головно тих, які цікавляться культурними здобутками українського народу, можуть взяти участь також старші громадяни. Адреса коледжу: 2641 Кенеді Булевард, Джерзі Сіті, Н.Дж.

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР УЛЯНИ ЛЮБОВИЧ

Ню Йорк. — В суботу, 7-го грудня ц.р. о год. 5-й по полудні в Пластовій домівці при 2-й евеню в Ню Йорку відбудеться заходом Проводу Осередку Праці УПС — авторський вечір відомої діячки Союзу Українок Америки, редакторки органу СУА „Наш Світ" Уляни Любович.

ВИСТАВКА В ТРЕНТОНІ

Трентон, Н.Дж. — Управа Українського Дому в Трентоні, Н.Дж. влаштовує в неділю, 8-го грудня ц.р. у власному приміщенні при 477 Джеремія евеню в Трентоні, Н.Дж. мистецьку виставку дереворитів Володимира Баляса та емалій К. Шонк-Русича. Відкриття о год. 12:30 по полудні. Приміщення виставки буде відкрите до год. 6-ї вечора.

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЛИСТОПАДІ 1974 Р.

Округа (осідок)	Кільк. Відд.	Здобутки листопада	Здобуто в 1974
ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ			
Філядельфія	38	34	384
Піттсбург	19	9	141
Шамокин	20	10	134
Аллентавн	12	2	81
Скрентон	9	—	25
Вилкс Бери	9	9	36
Разом:	107	64	801
ОКРУГИ МЕРИЛЕНДУ			
Балтимор	9	—	60
ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ			
Ню Йорк	34	16	287
Сиракюзи — Ютика	13	3	178
Рочестер	9	4	98
Трой	7	9	100
Боффало	10	32	95
Разом:	73	64	767
ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ			
Нюарк	22	13	184
Джерзі Сити	11	6	134
Перт Амбой	12	4	107
Пассейк	7	2	50
Разом:	52	25	475
ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ, МІЧИГЕН І ОГАЙО			
Чикаго, Ілл.	35	11	270

Округа (осідок)	Кільк. Відд.	Здобутки листопада	Здобуто в 1974
Детройт, Міч.	20	13	187
Клівленд, О.	20	22	157
Янгставн, О.	9	1	19
Разом:	84	47	633
ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ			
Ню Гейвен	10	19	132
Бостон,	5	1	30
Вунсакет	6	—	25
Разом:	30	20	187
ОКРУГИ ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ			
Центральна	6	1	40
Міннеаполіс	7	2	27
Ст. Луїз	7	—	6
Разом:	20	3	73
Необ'єднані Відділи в ЗСА	20	2	36
ОКРУГИ КАНАДИ			
Торонто	25	20	217
Монтреаль	10	4	160
Ніяґара	9	2	116
Захід Канади	19	5	84
Разом:	63	31	577
Разом:	458	256	3,609

В РОЧЕСТЕРІ УРОЧИСТО ВІДЗНАЧИЛИ ЮВІЛЕЙ УНСОЮЗУ

Рочестер, Н. И. — Понад 250 осіб — членів Українського Народного Союзу, репрезентантів наших Церков, суспільно-громадських і братських установ та приятелів, величаво відзначили тут в неділю 24-го листопада ц. р. в Рочестері 80-річний Ювілей УНСоюзу цієї заслуженої і пристижевої організації на терені ЗСА.

Святочний бенкет відкрив і ним проводив в характері майстра церемонії голова Окружного Комітету Василь Б. Гуссар, який привітав усіх приявних, дякуючи усім членам і Відділам Рочестерської Округи за активну піддержку і співпрацю у підготовці цієї імпрези. Присутні на бенкеті особливо вітали 45 учасників старших піонерів, які перебувають в УНСоюзі 50 чи більше років. Привітання переслано також 40 іншим членам, яким належалось відзначення, а які не могли взяти участи в бенкеті з огляду на здоров'я. Прізвища піонерів-будівничих Українського Народного Союзу відчитав відомий на терені Рочестеру суспільно-громадський діяч, секретар 316-го відділу УНС, Володимир Гавриляк, заявляючи після цього, що Рочестерська громада гордиться працею, що її в минулому виконали для УНСоюзу і всієї громади згадані піонери. Спонтанним Многоліттсвієм закінчено привітальну частину бенкету. Д-р Іван Флис, який репрезентував на бенкеті Головну Екзекутиву УНСоюзу, вручив кожному піонерові спеціяльну Грамоту Подяки за їх корисну працю в користь Союзу, виголосивши при тому відповідне слово, в якому відмітив, що Головний Уряд УНС направду пишається, що має у своїх рядах таких відданих й ідейних працівників і членів, які безкорисно присвячують свій час і труд для своєї організації і громади. Василеві Поповичеві д-р І. Флис вручив від Екзекутиви УНС золотий годинник, як вияв подяки за його організаторську працю. В. Попович на протязі останніх 10 років приєднує кожного року по 25 або більше членів до УНСоюзу.

В мистецькій частині програми бенкету виступали мандолінова оркестра під диригентурою Василя Корнила, і мужеське тріо в складі: Славко Благий, Миколай Єйна і Євген Сулик.

Виступи мистецьких одиниць присутні вітали бурхливими оплесками.

Конґрес уневажнив „вето" Президента щодо підвишок в допомозі ветеранам

Вашинґтон. — У вівторок, 3 грудня, Палата Репрезентантів 394-ма голосами проти 10-ох, а Сенат 90-ма проти 1-го проголосували уневажнити „вето" накладене президентом Джералдом Фордом на законопроєкт, який підвищує студійну фінансову допомогу для ветеранів на 22.7 відсотка. Президент наложив це „вето", заявляючи, що така підвишка мала б „інфляційні наслідки". Він хотів, щоб підвишка виносила тільки 18.5 відсотка. Із уневажненням цього президентського „вето", закон автоматично входить в життя, підвищуючи цю студійну допомогу для неодружених ветеранів із теперішніх 220 долярів на місяць до 270 долярів, а для одружених із 261 до 321 долярів місячно. Ветерани, які мають дітей, одержуватимуть пропорційно вищі ставки. Крім того, ветерани від тепер могтимуть одержувати цю допомогу протягом 45 місяців, замість дотеперішніх 36 місяців, а також зможуть одержувати 600-долярові позички на продовження студій, якщо федеральний уряд не надаватиме інших позичок. Закон охоплює близько 11 мільйонів ветеранів, які служили в американських збройних силах під час В'єтнамської війни, або між Корейською та В'єтнамською війнами.

Майно родини Рокефеллерів виносить понад один більйон долярів

Вашинґтон. — Ричард Дилворт, головний фінансовий дорадник родини Рокефеллерів, у вівторок, 3 грудня, заявив перед Юридичною комісією Палати Репрезентантів, що майно 84 членів цеї родини виносить понад 1 більйон долярів, переважно у цінних паперах і спеціяльних фондах. Але Р. Дилворт сказав Юридичній комісії, яка розглядає номінацію Нелсона Рокефеллера на пост віцепрезидента ЗСА, що родина Рокефеллерів „не хоче контролювати нічого". Деякі члени Юридичної комісії, зокрема ліберальні демократи, виявили стурбовання, що велике багатство родини Рокефеллерів може надати Нелсонові Рокефеллерові надмірні впливи, якщо він буде затверджений на пост віцепрезидента. Інші вважають, що його інвестиції можуть спричинити „конфлікт інтересів". Але більшість коментаторів вважають, що номінація Нелсона Рокефеллера таки буде схвалена Юридичною комісією, а опісля цілою Палатою Репрезентантів. Як відомо Сенатська комісія правил вже раніше дала свою згоду на цю номінацію, а цілий Сенат має голосувати в цій справі у вівторок, 10 грудня.

СССР готовий дати арабам атомову зброю

Бейрут. — Чотири арабські країни дістали запевнення від СССР, згідно з повідомленням кореспондента „Ню Йорк Таймсу", що Совєтський Союз готовий постачати атомову зброю арабським країнам, якщо виявиться, що таку зброю має Ізраїль. Чотири країни, про які мова в повідомленні це: Сирія, Єгипет, Альжир й Ірак. Названі країни вже сьогодні мають у своєму військовому складі вишколених совєтськими спеціялістами людей, які можуть, якщо зайде така конечність, орудувати атомовою зброєю. Цю заяву опублікувала арабська преса після заяви президента Ізраїлю Абраїма Каціра, який відмітив у своїй промові в неділю, 1-го грудня ц. р., що „Ізраїль спроможний вже сьогодні продукувати власну атомову зброю і буде її продукувати, якщо зайде потреба".

РІЗДВЯНИЙ БАЗАР В НЮАРКУ

Нюарк, Н.Дж. — Заходом Союзу Українок Америки — Відділу 86-го в Нюарку відбудеться в неділю, 8-го грудня ц.р. від год. 8 - 2 по полудні в приміщенні церкви св. Івана Хрестителя — Різдвяний Базар. В продажі: емалії К. Шонк - Русича, скульптура Федорука, образи Морозової, ручно мальовані кулі на ялинку, свічки, кераміка, книжки, біжутерія і домашнє печиво.

ФОРД НАПОЛЯГАЄ НА СХВАЛЕННІ ТОРГОВЕЛЬНОГО ДОГОВОРУ З СССР, НАЗИВАЄ ЦЕ КОНЕЧНІСТЮ ДЛЯ СВІТУ

Вашинґтон. — Президент Джералд Форд поновно звернувся до Конґресу з проханням схвалити ще перед різдвяними феріями торговельний договір з СССР, заявляючи при тому, що пороблені помилки і затягнення з ратифікацією цього договору може некорисно відбитись на загальній світовій економіці та викликати глобальну господарську кризу. „Конгрес мусить діяти — заявив президент Форд, — бо в противному випадку загальна міжнародна політика, військові і екокомічні зобов'язання будуть підірвані. Це в свою чергу може викликати неспокої і світову нестабільність на усіх відтинках".

Натиск Форда і його звернення до Конґресу наступило після цього, як він вислухав докладне звідомлення державного секретаря Генрі Кіссінджера, який у вівторок, 3-го грудня ц.р., виступив з окремим зізнанням перед Сенатською Фінансовою Комісією. В свойому зізнанні Кіссінджер відмічував, що Кремль може переглянути свої обіцянки відносно еміґрації жидів, якщо Конґрес вимагатиме формального договору в цій справі. Президент Форд навіть не згадував про еміґрацію жидів у своєму зверненні, а обмежився тільки до замітки, що „наша країна не може дозволити собі на люксусові змагання".

КІССІНДЖЕР НАСТОЮЄ НА „ПОШАНУВАННЯ СОВЄТСЬКОЇ ВРАЖЛИВОСТИ ЩОДО ВТРУЧУВАННЯ ІНШОЇ ДЕРЖАВИ У ВНУТРІШНІ СПРАВИ"

Вашинґтон. — Складаючи свідчення перед Сенатською комісією в справі признання для СССР статусу упривілейованої держави і законопроєкту про зовнішню торгівлю ЗСА в загальному, державний секретар Генрі Кіссінджер категорично вимагав схвалення законопроєкту без ніяких передумов, зокрема, коли йдеться про додаток про еміґрацію з СССР, внесений сенатором Джексоном. Згідно зі словами Кіссінджера, Конґрес мусить негайно цей законопроєкт схвалити, бо відмова схвалити його буде „ударом по міжнародній стабільності потенційно історичних розмірів". Г. Кіссінджер заявив, що „цей законопроєкт у цілому є абсолютно конечним засобом, якщо З'єднані Стейти хочуть бути у такій позиції, з якої можна було б ефективно керувати всіми відносинами — політичними і економічними — у час, коли світова економіка найшлася у критичній стадії".

Генрі Кіссінджер дуже неpадо, однак, займав становище до питання нібито совєтського зобов'язання щодо більшої і вільнішої еміґрації з СССР. На вимогу сенатора Бирда з Вірджінії, переслухання відкрите для публіки, що не було до вподоби державному секретареві. Свою настанову він пояснював цим, що йому „незручно" публічно орговорювати совєтські обіцянки на тему еміґрації, бо, мовляв, Совєтський Союз незвичайно вразливий на втручання із зовні у його внутрішні справи. „Я мушу виразно заявити, — сказав Кіссінджер, — що у випадку, коли б я тут ствердив, що існує формальна угода щодо еміґрації з СССР між нашими двома урядами, то така заява була б негайно здементована совєтським урядом". Кіссінджер тільки підтвердив, що ще за урядування Ніксона і тепер за президента Форда з Брежнєвим, Ґромико і Добриніним це питання було обговорюване і на основі цих дискусій він поробив такі висновки.

СОВЄТИ МАЮТЬ ПРОБЛЕМИ З „ХУЛІҐАНАМИ, ЗЛОДІЯМИ, НАСИЛЬНИКАМИ ТА ІНШИМИ КРИМІНАЛЬНИМИ ЗЛОЧИНЦЯМИ"

(ст). Совєтські власті впродовж трьох місяців оголосили два розпорядки в справі поборювання злочинів і охорони публічного порядку. Організацію дружинників настановили ще в 1958 році. Тепер їх число виносить 7 мільйонів. Згадані розпорядки закликають до скріплення дисципліни серед самих дружинників. Три причини, як виходить, були мотивом для видання тих розпорядків: безприкладний зріст злочинів, послаблення дисципліни серед дружинників і бажання перетворити цю „добровольчу" організацію у здисципліновану допоміжну організацію міліції. Перший розпорядок був виданий ще 20 травня ц. р., а поміщений в „Ізвестіях" 4-го червня. Другий розпорядок, більш докладний, виданий центральним комітетом партії і радою міністрів, проголосили в серпні.

„Правда України" повідомляла, що в самому Львові (який тепер має приблизно 600,000 населення) є 25 тисяч дружинників, з яких понад 400 мають щоденно службу. Згадана газета завважує, що дружинники, крім усіх своїх обов'язків, мусять теж уважати, щоб робітники і молодь були „належно освідомлені в дусі совєтського правопорядку й охорони природи". „Трапляється, що дружинники дивилися інакше на свої обов'язки і що грабили публічну власність" — сказано в статті „Правди України". Інші зловживання, які треба припинити, це те, що дружинники повідомляли про інтервенції, які насправді не відбувалися, тобто були це видумки. Цей останній розпорядок „Правда України" називає „розпорядком історичного значення і прикладом совєтського демократизму".

В невеличкій молдавській „республіці" є понад 70,000 дружинників, які мають допомагати міліції поборювати „розпусту і злочини". В столиці „республіки" Кишиневі оснували „осередок для поборювання злочинів серед молоді". Грузинська комсомольська газета нарікала нещодавно:: „Існує загроза, що наша молодь перевернеться в кубло безвартісних, безпринципових людей, без чести й поваги". Покладають надії на дружинників, що вони успішно будуть поборювати „спекуляцію", яка шаліє в цій „республіці". У зв'язку з новим розпорядком, місто Єриван, столиця Вірменії, зарядило, щоб дружинники допомагали поборювати „простацькі слова й вигуки по гуртожитках й інших публічних місцях, припинати вуличні бійки, нищення публічних садів і поборювати п'янство на вулицях, у крамницях, трамваях, автобусах і таксівках".

Проблема непослуху супроти законів і охорони публічного порядку не нова в СССР. Одначе досі преса писала головно про „хуліґанів" коротко, тепер же „Правда" і „Літературная газета" повідомляють широко про „хуліґанів, злодіїв, насильників й інших небезпечних злочинців, які перешкаджають чесним робітникам спокійно жити і працювати".

У СОВЄТСЬКІЙ КАТОРЗІ: ВАЛЕНТИН МОРОЗ ГОЛОДУЄ

ДЕНЬ ГОЛОДІВКИ

158

СОВЄТСЬКА ПРЕСА В УКРАЇНІ „ПОЯСНЮЄ" СПРАВУ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА, ЗАСУДЖУЮЧИ РОЗГОРНУТУ В ЙОГО ОБОРОНІ АКЦІЮ НА ЗАХОДІ

Київ. — „Радянська освіта" з 23 листопада, а за нею „Літературна Україна" з 26 листопада опублікували статтю Зиновії Франко п. з. „Без вас обійдемось!" Мова, очевидно, про діяльність Комітетів Оборони Валентина Мороза, що були зорганізовані і діють в різних країнах українського поселення. Стаття З. Франко з уваги на свій зміст і досить „обережний", а навіть „культурний" тон, якщо порівнювати її з іншими того роду писаннями, чи навіть відомим „з'ясуванням" справи В. Мороза у спеціяльному повідомленні совєтської амбасади в Оттаві, має свою вимову. Передруковуючи статтю, „Літературна Україна" дала до неї редакційну примітку, в якій „оправдує" мотиви передруку. Цю примітку і повний текст статті друкуємо для поінформування наших читачів, зберігаючи правопис совєтського оригіналу.

БЕЗ ВАС ОБІЙДЕМОСЬ!

Останнім часом на каламутних хвилях антирадянських передач деяких західних радіостанцій та на сторінках закордонної, переважно буржуазно-націоналістичної еміґрантської преси піднята галаслива антирадянська кампанія щодо правомірності притягнення до судової відповідальності В. Мороза, засудженого в 1970 році Івано-Франківським обласним судом за проведення ворожої Радянській державі діяльності.

З цією метою українські буржуазні націоналісти за кордоном створили т. з. „комітет захисту" В. Мороза, який своєю діяльністю намагається дезорієнтувати громадську думку в країнах свого перебування і спровокувати на антирадянські дії певні еміґрантські кола, що не обізнані з справою В. Мороза.

Нижче друкується стаття київського мовознавця, кандидата філологічних наук З. Франко, в якій вона висловлює своє ставлення до цього питання.

Є різні способи утверджувати себе на світі, є різні шляхи досягнення цього. Один — почувати себе частиною народу, що не є безмовною юрбою, чи сумою знівельованих одиниць, а спільністю різних особистостей, спаяних єдиною землею, єдиною правдою, єдиними прагненнями, і ділити з тим народом працю і пісню, радість і труднощі. Другий — бачити в цьому ж своєму народі все глиняно-сірим, а то й чорнильно-чорним і не приймати всього того, що не виважується міркою власних уподобань. На першому — усвідомлення згуртованості, на другому — одинокість, відчуження. Другий — без ясного неба і відчуття землі під ногами, без компасів та дороговказів, шлях блукань і розчарувань. Опинитись на ньому можливо, перебувати небезпечно, а крокувати по ньому недостойно. Що ж! Коли потрапив, треба завертати з нього, залишивши табличку: „Прохожий, зупинись! Ити туди не раджу. Темно, безпросвітно. Сам пересвідчився". І підпис.

Саме такими словами хотілося б звернутись до Ва-

(Закінчення на стор. 4-ій)

А. Солженіцин заповідає доповнення до творів, цензурованих в СССР

Цюріх. — У спеціяльній кореспонденції „Ню Йорк Таймс", з 4 грудня подана широка інформація про робочі і видавничі пляни совєтського письменника-лавреата Александра Солженіцина, який від весни цього року проживає в екзилі у Швайцарії. Він тепер працює над повістю „Березень 1917 року", а крім того готує до друку точні дані про умови свого арешту і вигнання. Незалежно від цього, Солженіцин приготовляє доповнення до цих видань, що були опубліковані в СССЖ, в яких є багато, — як він заявив, — неточностей і „зм'якшень" з уваги на совєтську урядову цензуру. Все це буде тепер повністю виправлене і нові видання появляться в оригінальному задумі. Зокрема він більше місця тепер відведе цим питанням, про які в СССР не вільно публічно говорити, в першій мірі про Леніна і його політику. Згідно з інформаціями газети, щойно тепер життя Солженіцина починає нормалізуватися і він може знову повністю ефективно та багато працювати. Активним його помічником в праці є його дружина Наталія, яка виконує ролю секретаря, редактора і архівіста-дослідника.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Необхідне розслідування

Київська „Радянська Україна" опублікувала ширшу інформацію про „виступ представника УРСР" на 196-тій сесії Адміністративної ради Міжнародної Організації Праці в Женеві. У совєтському повідомленні написано, що на порядку дня між іншим була справа „розслідування фактів порушення в Чіле профспілкових свобод".

Цю нагоду доручено використати представникові „суверенної" Української ССР, І. Ф. Гриценкові, який у своєму виступі „підкреслив, що репресії проти чілійських трудящих з боку військової хунти тривають. У країні, — говорив він, — розтоптано демократичні свободи і ліквідовано соціяльні завоювання, лютує терор проти прогресивних сил чілійського народу". Одночасно той же представник УССР поінформував, що „разом з тим репресії фашистської хунти з кожним днем зустрічають зростаючий опір чілійського народу і викликають дедалі рішучіший осуд з боку прогресивних сил світу".

Як відомо, у висліді нарад Адміністративна рада Міжнародної Організації Праці вирішила послати до Чіле „спеціяльну комісію з тим, щоб на місці продовжити розслідування конкретних фактів злісного порушення фашистським режимом прав профспілок і чілійських трудящих".

Кожне порушення основних прав людини і топтання демократичних свобід заслуговує на негайне розслідування і на осуд усього світу. Це повинно стосуватися до будь-якої країни і до будь-якого уряду, якщо даний уряд несе вину за таке нарушування громадянських, політичних і всяких інших основних прав людини. З цього погляду рішення Міжнародної Організації Праці треба відзначити як безумовно позитивне.

Все таки, цей позитив має своє дуже серйозне „але". Справа в тому, що вимогу перевести розслідування ситуації в Чіле поставили представники СССР, УССР, БССР і совєтських сателітів, тобто представники урядів країн, де властне не припиняється топтання не тільки демократичних свобід, але й найосновніших людських прав, і де в тюрмах, концтаборах, лікарнях для умовохворих тощо перебувають тисячі і тисячі нічим неповинних людей, які караються тільки за це, що відважно стали в обороні основних прав людини. Згадаємо тут тільки Валентина Мороза, якого вже близько пів року тортурують, знесиленого голодівкою, у Владимірській тюрмі. Цих прізвищ можна б навести багато, багато більше.

Коли ж Міжнародна Організація Праці висилає розслідувальну комісію до Чіле, то тим більше повинна вислати таку ж комісію до СССР, зокрема в Україну, щоб там на місці „продовжити розслідування злісного порушення" фашистським большевицьким режимом прав трудящих. Це найбільш необхідне розслідування і якщо це станеться, тоді ця важлива міжнародна організація сповнить свою функцію оборонця прав трудящих.

Потрібна реформа

Починаючи з 1911-го року, демократичні члени Комісії шляхів і засобів Палати Репрезентантів мали виключне право рішати до яких комісій будуть призначені всі інші демократичні законодавці цієї Палати Конгресу. Таким чином демократичні члени Комісії шляхів і засобів, а зокрема її голова, мали в своїх руках надмірну владу, бо інші демократичні конгресмени були змушені, часто проти власних переконань, підтримувати пропозиції цієї Комісії, щоб запевнити собі призначення до важливих і впливових комісій, замість до малозначних і нецікавих. Протягом останніх кільканадцятьох років цю надмірну владу мав у своїх руках демократичний конгресмен Вилбур Миллс із Аркенсо. Але у понеділок, 2-го грудня, демократичні конгресмени на своєму партійному кокусі 146-ма голосами проти 122-ох проголосували не тільки відібрати ці надмірні повновласті від голови Комісії шляхів і засобів, а взагалі позбавити демократичних членів цієї Комісії права призначувати всіх інших демократичних конгресменів до різних комісій Палати Репрезентантів. Відтепер це право буде в руках проводу Демократичної більшости в цій Палаті, точніше, в руках Комісії керування і плянування. Ця 25-членна Комісія призначена частинно спікером Палати, а частинно вибрана в такий спосіб, щоб у ній були представлені всі частини Америки. Правильно заявив спікер Палати Репрезентантів Карл Алберт, що така важлива функція, як призначування демократичних конгресменів до всіх законодавчих комісій, не може бути в руках однієї із цих комісій, я мусить бути в руках партійного проводу.

Коментатори вказують, що проголосована демократами реформа може мати також інші позитивні наслідки. Послаблення дотеперішньої надмірної влади Комісії шляхів і засобів, а особливо повновластей її голови конгресмена Вилбура Миллса, може спричинитися до того, що відтепер Палаті Репрезентантів легше буде схвалити конечні законопроєкти, як наприклад, реформу податкової системи, проголосувати встановлення крайової медичної опіки тощо. В минулому часто траплялося, що такі прогресивні пропозиції „вмирали" в Комісії шляхів і засобів, яка виготовляє тексти всіх податкових законопроєктів та схвалює інші законопроєкти, зв'язані з фінансами. Обмеження політичної влади цієї Комісії напевно послабить також її обструкційну діяльність супроти конечних законопроєктів

Торговельні зв'язки УССР поширюються, твердить совєтська газета

Київ. — Газета „Правда" з 24-го листопада опублікувала кореспонденцію з України, інформуючи, що „біля тисячі підприємств України висилають свою продукцію майже до сто країн, серед них 13 — американського континенту. Багато товарів і устаткування йде у республіку і з-за кордону, — розповідає уповноважений міністерства зовнішньої торгівлі СССР при раді міністрів УССР В. І. Пашков. — Так, в цьому році з ЗСА одержано вироби для комбінату для будівництва силосних веж. Американські підприємства виготовляють для Мелітопольського моторового заводу горизонтально-розточні станки, у Сітерськодонець надійде улаштування для виробництва ацетатної кислоти".

Очевидно, йдеться тут тільки про так звані зовнішні торговельні зв'язки Української ССР з закордоном, бо фактично все це є у компетенції уряду в Москві, який має свого „уповноваженого зовнішньої торгівлі" при уряді УССР. Ніяких безпосередніх торговельних зв'язків Української ССР з закордоном не існує.

М. Платковський

МОЛОДІ І СТАРШІ

Українська молодь (ідеться про молодь в діяспорі, а не на батьківщині) не багато в чому відрізняється від молоді інших народів. Вона також „бородата і чубата", вона з більшим чи меншим критицизмом ставиться до старшої ґенерації і вона так само шукає „нових шляхів". З тою тільки різницею, що в умовах перебування поза межами своєї рідної країни і при наявності підневільного стану, в якому знаходиться Україна, нашій молоді, цілком природно, все дається куди важче, ніж молоді, що живе у своїх власних країнах та ще й до того у вільних і з демократичним режимом.

Наша молодь (не тільки фігурально, але й дослівно бо ж вона „бородата") „сміється у вус", коли бачить як різні наші політичні середовища запобігають перед нею, просто таки залицяються до неї, намагаючись потягнути за собою, бо ж ясна річ, що кожне політичне середовище вважає себе за найкраще. І хоч таке саме відношення щодо молоді спостерігаємо й серед інших народів (бо без допливу молодої крови кожне середовище чи кожна політична партія засуджена на вимирання), проте, в наших специфічних обставинах нації, яка не має своєї незалежної держави, це викликає подекуди навіть подратування серед молоді: чого вони, мовляв, від нас хотять ці старші із своїми програмами напрямними і т. інше?!

Молодь нудиться тим, що їм може дати старше громадянство: академії, освітарічниці з довжелезними доповіддями і повторюваними мистецькими програмами. Правда, молоді таки слухняно приходять на всі ці численні імпрези, приходять в уніформах і з прапорами, беруть у них участь, розчулюють очі й серця старших, але... вона (молодь) потребує чогось активнішого, конкретнішого, в чому вона могла б себе виявити і причинитися якимсь конкретним чином (а не лише промовами і патріотичними гаслами) для справи визволення України.

Старші нарікають, що молодь не радо бере на себе якісь активні обов'язки в тих чи інших громадських, а тим більше політичних українських організаціях. Але молодь відповідає, що старші їх, властиво, не допускають до якихось відповідальних становищ, використовуючи її тільки до „розставляння стільців" чи розсилання запрошень. І тому ця молодь воліє сама виявляти ініціятиву, як напр., під цю пору в справі акції щодо Валентина Мороза й інших переслідуваних наших патріотів в Україні — правда, роблячи це за повною апробатою, а то й допомогою старших громадян.

Найбільше не подобається молоді, коли наші старші „сваряться" між собою, і то сваряться, як вона каже, навіть не на теми сучасного, а на теми минулого з перед 40, 50 а то й 60 років тому. Хто мав рацію, хто працював і заслужився краще для української визвольної справи під час наших визвольних змагань, чи, напр., в час Другої світової війни? Сварки на такі теми зовсім не цікавлять молодь і відштовхують її від старшого громадянства.

Бож скажімо відверто: хто, властиво, свариться чи, ліпше сказати, полемізує між собою, безконечно намагаючись довести, що я, мовляв, маю рацію, а інший помиляється, або навіть діє на шкоду нашій загальній національній справі? Та ж річ ясна: сваряться чи полемізують між собою навіть не старші, а просто такі „діди", бо в проводі наших політичних організацій чи партій на чужині (а в полеміці беруть участь здебільшого лише провідні особи) стоять люди у віці понад 60, або й понад 70 років. Рідко знайдемо серед цих провідних осіб людей у віці між 50 і 60 роками... Значить таки справді — діди!

Що ж залишається нашій молоді чи взагалі молодшим віком людям? Прилучитися до полемізуючих між собою сторін, чи шукати чогось „нового"? А може (як дехто з молоді і робить), стояти осторонь наших політичних, в багатьох випадках і національних, справ? Що буде за яких ще 10, найбільше 20 років?

Припустімо, що за 10-20 років Україна відновить свою суверенну і незалежну державність. Тоді не буде часу на безплідні полеміки: нинішня молодь, чи вона поїде в Україну, щоб безпосередньо брати участь в процесах відбудови незалежної України, чи братиме участь в українському національному житті на чужині, буде в своїх діях орієнтуватися на майбутніх відбудовувачів суверенної України. Хто, яка партія чи ідейна група буде тоді в Україні відогравати провідну ролю — покаже тільки майбутнє.

Але зробімо інше припущення: скажімо, що на відновлення нашої суверенної держави треба ще буде чекати понад 20 років. Що має робити те покоління, яке сьогодні можемо залічити до молоді? Чи не має вона спокуси зробити те, про що драстично говорив мені один з представників сучасної молоді: почекати, доки „діди" відійдуть (може, не фізично вимруть, але з уваги на вік перестануть своїми полеміками обтяжувати наше життя) і тоді починати діяти, таки новими методами?!

І в одному і в другому випадкові тяжко собі уявити, щоб нинішня українська молодь за які 20 років продовжувала „полеміки" теперішніх „дідів". Вона візьме з кожного нині існуючого українського політич-

(Закінчення на ст. 4-ій)

І. Вовчук

В ЦАРСТВІ ПЕРЕВЕРНУТОЇ ЛОГІКИ

III

В культурному світі так водиться, що в побутовому, культурному і політичному житті обслуговується людей, а за большевицькою „логікою навиворіт" все те робиться так, щоб було добре і зручно тим, що зверху.

Отим перевернутим розумінням (навиворіт) в московському царстві пройняте суспільне й політичне життя. Народи, включені в імперський комплекс, існують для партії, що себе вважає „розумом, совістю і честю" світу.

Її уряди не обслуговують виборців - народ, вони служать великій справі „жовтня", який започаткував „революційне перетворення світу і воно йде невблагано, розвивається і міцніє", як твердив А. Громико на цьогорічних урочистостях Жовтня у Москві („Новоє время", ч. 45).

Всевладна партія, назвавши себе „розумом, совістю і честю" всесвіту (до того вона була авангардом), посилила сатанинські маніпулювання в духовій сфері людській, щоб убити в людині індивідуальність, а вивести нового типа людського, слухняного, що йтиме за партійним батогом, як воли в чумацькому возі ходили, прославляючи єдинодержавну політику на всіх її імперських закрутах.

Автор статті в „Л. Г.", мабуть вдумливий соціолог, бачить парадоксальність стану в житті за правилами перевернутої логіки і дивується, що люди могли звикнути до такого. „Як могло виникнути таке уявлення, — питає О. Горбовський, — або, як кажуть у психології, подібне наставлення". В пошуках відповіді він пригадує добольшевицьку Росію, в якій працівники із сфери обслуговування запопадливо догоджували людям, яких обслуговували. Таке наставлення до людей автор пояснює тим, що в царській Росії всього було багато, більше, як люди потребували. А за большевиків прийшов час „товарового дефіциту", через те й обслуговувачі, люди з сервісу, „набули значення, якого вони ніколи не мали" в минулому, не мають його ніде і в сучасному світі, крім СССР. Той стан, на думку автора, є парадоксальним, але ж і СССР є найбільшим парадоксом у світі, — треба додати.

***

Розуміючи, що товаровий дефіцит не є головний фактор існуючого стану, автор притягає за вуха додатково дію спадкової пам'яті у людей з „сфери обслуги" — сервісу. Завдяки їй у людей з сервісу чомусь прокидається потреба компенсувати, а з нею, як твердять соціологи, приходить бажання підкреслити свою вагу і значимість. А виникле бажання породжує неусвідомлене прагнення у працюючих у сфері обслуги, через пониження другого, піднести себе. „Два оті фактори — заховане прагнення до компенсації і дефіцит обслуг і товарів, а до того низький заробіток у сфері обслуговування і довели до того, що центральною фігурою тут, як і в птоломеївській системі всесвіту, став не клієнт, а той, хто його обслуговує".

Автор, змушений платити данину тоталітаризмові з „вивернутою логікою", хоч розуміє причини існуючого стану, плутаними поясненнями, обминає справжні причини, що породили і породжують зло. Боячись за наслідки, він поспішає заявити, що причини, які дали початки хамського ставлення до людей, лишилися позаду в минулому, а породжений „психологічний феномен існує, мовляв, сам по собі, в силу інерції". А. Горбовському треба так говорити, а дійсні причини, що породили того феномена, криються в природі сатанинської системи, збудованої за „логікою навиворіт".

Сваволя, обман з підступом були підставою сили при здобутті большевиками влади, а нині допомагають утримати її, були і є тим засівом, з якого виросли відносини навиворіт у сфері обслуги. Не можна ж бо нечесними і лукавими заходами досягнути доброї, шляхетної мети, бо вона дуже часто народжується з засобів, як засів зі зерна. Найблагородніша мета, сперта на нечестиві, аморальні, нелюдські засоби утопить себе в них, як зерно в отруєному ґрунті. Шевченко, завжди, говорячи про засів, думав: „А що вродить?", „які будуть жнива?" Жнива в історії затяжні, вони можуть тривати й століття.

Відносини, які пробує аналізувати А. Горбовський, це врожай з засіяної ненависти, яку сіяли і сіють большевики. Вона є підвалиною марксо - ленінської політичної філософії, завершеної у сталінізмові, на стезі якого повертає і брежнєвське владування. В ненависті виявляється „сила" слабих, вона породжує заїлість у відносинах, нищить здорові прояви творчої людяности. „Не дай, Боже, з хама пана" — доводилось часто чути в дитинстві. Народна мудрість в поняття хамства не вкладає розуміння „біднішого і багатого", а розуміє хамство, як вияв розперезаности в самозадоволенні, обмеженого рабським комплексом зневаги до залежних і слабіших, без почуття моральної відповідальности. Комплекс хамства соціяльно - психологічного походження. Діло не в „спадковій пам'яті" минулого, чим А. Горбовський намагається пояснити його вияви в імперському царстві, а в нищенні большевиками духової спадщини, національної гордости, на яких виростає людська гідність і духовий аристократизм.

Відносини, над якими розважає боязко А. Горбовський, є соціяльним витвором, урожаєм з багатьох відчужень, роблених за большевицької окаянної доби. В колективізації національне селянство відчужено від землі і продуктів праці на ній, а закріплено за державними плянами, як безпашпортних кріпаків. Неросійські нації відчужуються від їхніх батьківщин, від мови, звичаїв, традицій і вірувань. Руйнуючи церкви, влада пляново відчужувала людей від совісти, оскотинюючи їх. Безліч всіляких відчужень було і є, щоб витворити безликих людей на історичному ґрунті минулої добольшевицької імперськости, з її нищенням „свободолюбства і процвітанням „маршолюбства" і „строєлюбства", як окреслює минуле імперії А. Солженіцин.

Між рядками у розважаннях соціолога про „сервіс" пробивається думка, що нормальні людські відносини будуть можливі лише тоді, коли буде відкинута „перевернута логіка", а всі нації, скуті її беззаконнями і сваволею стануть вільними, здобувши державно - політичну волю.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

КРИТИКА ЗА КРИТИКУ

Цим разом уже й мене узяла „трясця". Майже від самого початку свого приїзду до Америки (14 літ тому), я передплачую „Свободу".

Сподобав я її витриманими, розумними і чемними дописами. Багато мені дорікали, що „Свобода" католицька, бандерівська, бизнесова і фальшива газета. Це мене мало турбувало. Але „Свобода" з 26-го листопада, мене знервувала, що допустила такі два дописи на тій же самій сторінці.

Перший допис це В. Гірчака: „І чому нам не можна наслідувати жидів", де він так „патріотично" виступає в обороні України і українського народу, одних називає патріотами, дисидентами, а інших, хто хотів би сьогодні виїхати з України, зараховує до дезертирів. Дає приклад, мовляв, жиди виїжджаючи будували Ізраїль, а наші мусять будувати Україну на місці, в тих умовах, де вони живуть. Проте, він не признає, що 90% жидівських еміґрантів з СССР, опинившись поза кордоном СССР, не хочуть їхати до Ізраїлю, а шукають місця десь в іншій країні.

Я персонально не знаю п. В. Гірчака, але, хай він перше сам себе спитає, чому він покинув Україну, а не лишився там продовжувати національну боротьбу. Тепер, сидячи тут, він сортує людей кому належить виїхати з України, а кому доживати у тому терорі. Чи це є дискримінація свого народу?

Мені здається, що коли йдеться про вільну еміграцію, то всі ми повинні мати однаковий привілей.

Другий голос В. С. Левицького про „Російські фальшивки на українських платівках". Я не хочу заходити в подробиці історії походження слів - пісень, коли ми від кого що перейняли і коли хто що від нас перейняв. Мене обходить лише те, що коли та чи інша особа намагається щось заперечити чи когось критикувати, вона мусить документально доказати помилку. Взяти за приклад дві групи: „Рушничок" та тріо „Калина": Мені здається, що ці дві групи співаків, народжених поза Україною, збагачують нашу українську культуру, дають нагоду молодшому поколінню не забувати країни і народу свого походження. Таких талановитих людей ми маємо мало, ми мусимо їх шанувати, а не старатися їх морально нищити.

Біда наша в тому, що критиків ми маємо аж забагато, але мало маємо тих людей, які показали б вірний шлях.

Олександер Багнівський
Елькгарт, Інд.

— • —

ПРО АЛЬТЕРНАТИВИ ЩОДО КУЛЬТОБМІНУ

Ініціятива „Свободи" ввести „Голоси читачів" може створити форум, на якому будемо шукати розв'язок проблем, які часом виглядають простими й нескомплікованими, а в дійсності вимагають глибшої аналізи.

Погляньмо хоча б на актуальну тепер справу т. зв. культобміну і його бойкоту. Безумовно велика частина нашої громади включно з автором цього листа, поділяє думку, що їх висловив ред. Роман Ільницький в листах до „Свободи". Однак, так як в розв'язці кожної проблеми, є і тут всілякі можливості. Розгляньмо декілька з них.

Здавалося б, що найбільш природним і нескомплікованим було б бойкотування всіх совєтських імпрез. Якщо б таку акцію вдалось успішно перевести, це було б великою подією, яка звернула б увагу цілого світу і змусила б зацікавитися нашою справою.

Деякі наші активні групи вибрали дорогу бойкоту тільки імпрез, в програмі яких є щонебудь українського — твори, композитори, мова чи тільки назва (український балет на льоду). Знаємо, що так зв. культобмін має в основному дві цілі: 1) робити рекляму совєтському режимові і 2) здобувати закордонну валюту. Про перше вони (совєти) можуть подбати, висилаючи тільки найвищої кляси мистців. Над другим вони не мають контролі. Їх мистці мусять заімпонувати закордонному глядачеві, щоб він прийшов і заплатив квиток вступу.

Без сумніву в наслідок бойкоту, який опорожнить театральні залі на імпрезах, в яких було щонебудь українського, подібні програми більше не появляться на сценах Ню Йорку, Торонта, Токіо, Сиднею чи Ріо, бо їх не схочуть спонзорувати закордонні театральні агенції, які сподівалися прибутків, а залишилися з дефіцитом. Совети, правдоподібно, над цим не дуже будуть уболівати. Ці непопулярні й дефіцитні (українські) програми замінять імпрезами з російськими акторами, композиторами, хореографією й мовою, яких ніхто не бойкотує (включно з українцями) й які приносять для обох сторін (совєтської й закордонних театральних агенцій) успіх і доляри.

Розгляньмо ще одну альтернативу розв'язки цієї проблеми. Подумаймо, який був би ефект, якщо б усі російські імпрези світили пусткою, а українські програми йшли б у вщерть заповнених залях. Коли б закордонні театральні агенції (приватні прибуткові підприємства) сказали совєтському урядові: ми хочемо тільки українські програми бо вони втішаються великим успіхом і приносять нам прибутки.

Андрій Нащук
Ню Йорк.

Д-р Іван Козак,
кол. сотник УГА й Дійової Армії УНР,
учасник І Зимового Походу

У 55-РІЧЧЯ ПЕРШОГО ЗИМОВОГО ПОХОДУ

(6-го грудня 1919 — 6-го травня 1920 рр.)

Дня 6-го грудня 1974 р. сповниться 55 років від започаткування бойової операції з доби новітньої визвольної боротьби України, що почалася 6-го грудня 1919 року та записалася золотими літерами героїзму і самопосвяти під назвою — Перший Зимовий Похід Армії УНР. Сталася вона в часі, коли після блискучих перемог об'єднаних українських армій над большевиками влітку 1919 р., завершених здобуттям наприкінці серпня того ж року золотоверхого Києва, прийшла серія поразок. На території України появився другий загарбник, теж московський, у вигляді білої Добровольчої армії ген. Денікіна, яка з ласки держав Антанти була знаменито озброєна і вивінувана. Обидва ці наїзники йшли війною один на одного, але спільно повели загарбницький наступ на нововідроджену українську державу, Українську Народну Республіку.

Сили обох воюючих сторін були разюче нерівні. Бойовий стан української армії налічував у той час не більше 40,000 бійців при 160 гарматах, тоді, як обидві московські армії, що стояли проти неї, нараховували поверх 60,000 бійців та значну кількість гармат. При цьому українська Дійова Армія була позбавлена не тільки зброї й амуніції та найнеобхіднішого виряду, але навіть одягів і взуття. Вона була дослівно гола-боса. В додатку серед неї лютувала жахлива пошесть тифу, що з дня на день десяткувала її лави. Санітарний стан нашої армії був прямо катастрофальний в наслідок відсутности ліків та устаткування для лікарень. Правда, ліки були закуплені за українські гроші за кордоном, але сусідні держави відмовилися допустити їх в Україну. Українська Галицька Армія, яка, зрештою, складалася майже в цілості з хворих на тиф та теж небоєздатних виздоровців на возах, опинилася без свого політичного проводу і заключила з Добр-армією злопам'ятну Затківську умову та стала „невтральною". У висліді того всього Дійова Армія була змушена відступати та вкінці опинилася в так званому Чотирикутнику смерти, що його творили три ворожі фронти: большевицький, денікінський і польський та... тиф.

У цьому трагічному положенні, коли рубом стало питання, чи продовжувати далі боротьбу, яка за даних умов видавалася безвиглядною, чи капітулювати перед відвічним ворогом України, представники Армії під проводом отамана Михайла Омеляновича Павленка рішили на нарадах в Любарі, Новій Чарторії і під Мирополем прорватись крізь ворожий фронт у запілля ворога та вести там боротьбу партизанським способом, щоб за всяку ціну продержатися до моменту, коли положення зміниться на нашу користь. Для цього пристосовано Армію шляхом відповідної реорганізації, зокрема переформовано її на чотири збірні групи, а саме: Запорізьку, Київську, Волинську і Третю Стрілецьку. За приблизним обрахунком українська Армія, що приготовлялася до Зимового Походу, налічувала кругло 10,000 чоловік, 2,000 шабель і багнетів та 12 гармат. При цьому до 75% загального числа становили штаби частин, немуштрові формації, обози і транспорти хворих. Вслід за цим треба прийняти, що бойовий стан налічував не більше як 2,000 бійців.

Прем'єр Ісаак Мазепа пропонував, щоб на час походу частина Уряду перебувала при армії. Одначе, командуючі групами висловились проти такої пропозиції, вважаючи, що перебування членів Уряду при оперуючій армії зв'язало б свободу рухів частин. Тоді, на пропозицію отамана Тютюнника встановлено так званих політичних референтів при армії, які мали бути посередниками між народом і армією, а водночас допомагати командуванню в придбанні харчів для війська, як також інформувати населення України про політичне становище та взагалі вести культурно - освітню працю серед населення, а крім того політичну розвідку серед ворогів. Незалежно від цього деякі члени уряду УНР, з прем'єром Ісааком Мазепою у проводі, перебували в часі тривання Зимового Походу у запіллі ворогів та контактувалися з командиром і поодинокими командуючими групами.

(Продовження буде)

XXVI Загальні Збори Пластової Станиці в Ню Йорку

В неділю, 17-го листопада 1974 р., Пластова Станиця в Ню Йорку, яка під цю пору відзначує свій Ювілейний Рік. відбула XXVI Загальні Збори, де втрете переобрано ст. пл. Андрія Ластовецького станичним.

Збори відкрито о 10-ій год. ранку молитвою та відспіванням пластовогогимну, а після нього Збори вшанували пам'ять померлих в цім році пластунів сеніорів: Володимира Дармохвала, Лева Поповича та Мирона Заклинського.

Станичний ст. пл. Андрій Ластовецький, привітав присутніх на залі голову Головної Пластової Булави — пл. сен. Романа Рогожу, голову Крайової Пластової Старшини — пл. сен. Павла Дорожинського та першого заступника голови КПС — пл. сен. Василя Мочулу, як рівнож представників Гуртка Пластприяту та голову Пластової Фундації в Ню Йорку.

Зборами провадила президія в складі: пл. сен. Ярослав Падох — голова, ст. пл. Юрій Яримович і ст. пл. Марта Зелик — секретарі. Звіти уступаючої Станичної Старшини були вислані раніше всім членам Станиці у формі станичного Бюлетеню. Доповнення до звітів подав голова уступаючої Станичної Старшини. В цей спосіб уможливлено ширшу дискусію над звітами та проблемами, які торкаються пластової молоді. Збори підкреслили важливість знання української мови пластовою молоддю та уповноважило будучу Станичну Старшину нав'язати тісний зв'язок з школами українознавства і батьками, щоб взаїмно осягнути найкращі осяги. Одначе підкреслено, що обов'язок навчання української мови в першу чергу тяжить на батьках самої молоді. Збори познайомилися з виступами та акцією пластової молоді в обороні В. Мороза та інших переслідуваних братів і сестер на Рідних Землях. Дискутанти застановлялися над справами пластових видань, а головно їх передплати та постановили встановити місяць березень, як місяць передплати пластових журналів.

Про перевірку виховних, адміністраційних і господарсько - фінансових ділянок звітував голова Станичної Ради, пл. сен. П. Дорожинський, зазначуючи посвяту всіх діловодів та закликав Загальні Збори уділити абсолюторію з признанням всім членам уступаючої Станичної Старшини. Загальні Збори уділили уступаючій Станичній Старшині абсолюторію оплесками.

На внесок Номінаційної комісії під проводом пл. сен. Тиміша Білостоцького, Загальні Збори обраїли нову Станичну Старшину в такому складі: станичний — ст. пл. Андрій Ластовецький, заступник — пл. сен. Ольга Кузьмович, пл. сен. Ірина Куровицька, протоколярний писар — ст. пл. Марта Зелик, кореспонденційний писар — пл. сен. Марта Бородвик, кошова — пл. сен. Дозя Турчан, референт вишколу пл. сен. Христя Навроцька, фінансовий реф. — пл. сен. Володимир Сафіян, реф. членських внесків — ст. пл. Юліяна Осінчук, організаційний реф. — ст. пл. Леся Дума, реф. пл. видань — ст. пл. Віра Дорожинська, імпрезовий реф. — пл. сен. Стаха Гойдиш, реф. преси — ст. пл. Маруся Дармограй, реф. спорту — ст. пл. Нестор Близнак, господарський реф. — п-і Мирослава Йовик, реф. коляди — п-і Анна Демчук, бібліотекар — ст. пл. Анна Рогожа, хронікар — ст. пл. Христя Роговська, помічник хронікаря — пл. сен. Мирослав Лозинський, заступник реф. спорту — пл. сен. Юрій Струтинський, таборовий реф. — ст. пл. Доня Сушків, вільний член — пл. сен. Роман Рогожа. Станична Рада: голова — пл. сен. Павло Дорожинський, члени — пл. сен. Микола Андрейко, пл. сен. Дарія Бойдуник, пл. сен. Володимир Корнага, пл. сен. Володимир Залуський. Збори закрито відспіванням „Гей, у лузі червона калина".

Дві обнови

Священики, згуртовані в Т-ві св. Андрея, відбули свій З'їзд в днях 13 і 14 листопада в приміщеннях Союзівки.

Отці духовні зачали свій З'їзд Молебнем до Пресв. Богородиці, що його відслужив крилошанин В. Андрушків, голова Товариства.

Після Молебня — голова привітав учасників З'їзду. В першу чергу о. проф. д-ра І. Гриньоха з Европи, о. д-ра М. Комара, голову Т-ва св. Андрея торонтонської епархії, о. Б. Остаповича касієра того ж Т-ва, як також отців з усіх трьох наших американських епархій.

Доповідачем був о. д-р І. Гриньох, який говорив на тему: „Симпозіюм до актуальних питань Помісної Української Католицької Церкви". Доповідач поставив собі і слухачам питання: „Що далі"? Відповідь на це питання, говорив доповідач, дамо в першу чергу ми самі, нашою поставою до суттєвих, життєвих проблем нашої св. Церкви і нашого Українського Народу. Наш З'їзд, що його відбуваємо у 30-ті роковини смерти слуги Божого Андрея, у великі роковини Листопадового Чину, в час, як в Україні багато Валентинів Морозів терплять муку й кладуть своє життя за Бога й Україну — повинен проходити по лінії ідей, що їх проповідував Великий Митрополит Андрей, ідей учасників, творців Листопада, ідей Морозів. Ці ідеї повинні бути для нас світилом, дроговказом і відповіддю на питання: „Що далі"!.

Опісля о. д-р І. Гриньох основно проаналізував тексти двох історичних документів з останнього Синоду Владик Вселенської Церкви, а саме: слова Митрополита Канади Високопреосв. Кир Максима в дні 1-го жовтня і Патріярха УПКЦеркви Їх Блаженства Йосифа. Це документи, над якими не можна переходити до порядку дня, як до газетної новинки. Добре було б, щоб наші часописи їх належно скоментували, а не тільки подали текст і то неповний.

Після півторагодинної доповіді була дискусія й багато запитів, що з перервою на вечерю закінчилися о год. 10-ій вечора.

В четвер, 14-го о год. 9-ій ранку, о. д-р І. Гриньох, з усіма присутніми отцями, учасниками З'їзду, служив св. Літургію за прославу Слуги Божого Андрея й за Божу поміч всім тим, що терплять за Христову віру й Нарід.

Після св. Євангелії о. Іван виголосив, до отців духовних і поважного числа вірних, проповідь і про Світило нашої Святої Церкви — митрополита Андрея, про Його послідованика, Їх Блаженство Патріярха Йосифа й про тих, що в невідрадних обставинах життя голосять світові про вірність Богові і любов до свого Рідного.

Св. Літургія, спільна молитва духовників і вірних-мирян, чудова проповідь додали ще більше сили духа учасникам днів обнови стояти твердо за ідеї, що їх вже нам давно вказав Слуга Божий Андрей, що за них віддало життя багато Владик, священиків і вірних: за ідеали, що їх під цю пору переводимо в життя під, Богом благословленим, проводом Патріярха Йосифа.

Після снідання відбули отці, учасники З'їзду, свої наради. Вислухали звітів отців-представників Бразилії, Европи, Канади.

Зупиняючись довше над проблемами, що їх заторкнули отці — звітодавці постановлено: Просити наших Владик, щоби твердо стояли на своїх правах, висвячували також жонатих питомців на священиків, бо жниво велике, а робітників мало.

Доручено — Проводам канадської і американської областей Т-ва св. Андрея видавати становий журнал „Нива", який до війни появлявся у Львові.

Закликом до всіх учасників днів обнови організувати прочан до Матінки Божої Жировицької в Римі в наступному році й молитвою до Божої Матері „Богородице Діво" закінчено ці два дні духової обнови священиків, згуртованих в Т-ві св. Андрея.

о. В. С.

Пленарні наради Управи Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) у Філядельфії

Пленарні наради управи СФУЖО відбулися в днях 26-28 жовтня 1974 р. у Філядельфії. Згідно нового статуту та правильника пленарні наради управи повинні відбуватися раз у році; на такі наради повинні прибути голови усіх складових організацій, або уповноважені ними делегатки, а також референтки управи. Для кращої та особистої співпраці з віддаленими організаціями СФУЖО передбачає регіональні конференції. Такі конференції відбулися з великим успіхом у Бразилії (1967), у Мюнхені (1970) та у Манчестері-Англія (1973). Заплановану конференцію в Аргентині на жовтень 1974 відкладено, з огляду на політичні заворушення у тій країні. СФУЖО має також намір скликувати конференції голів складових організацій в окремих країнах для кращого ведення спільних дій. Світова Федерація кладе велику вагу на співпрацю та особистий контакт членів організацій поміж собою. Світовий Конгрес заплянований на 1976 рік.

Серед представниць що приїхали на Філядельфійські наради ми бачили С. Савчук, Голову СФУЖО та члена Екзекутиви Світового Конгресу Вільних Українців, що приїхала з Торонта, М. Квітковську, Голову Українського Золотого Хреста з Детройту, М. Калимін (Організація Українок Канади) з Торонта, Л. Вертипорох (Об'єднання Жінок Ліги Визволення України) теж з Торонта; П. М. Бучинська, Голова Ліги Католицьких Жінок приїхала з Вінніпеґу; з далекого Едмонтону ми вітали І. Павликовську; Об'єднання Православних Сестрицтв репрезентувала пані матка О. Селепина, а Д. Степаняк репрезентувала Об'єднання Жінок ОЧСУ; Л. Бурачинська, Голова Союзу Українок Америки з Філядельфії була заразом гостинною господинею Пленарних нарад, Л. Онуферко з Філядельфії репрезентувала новопостале Академічне Товариство Українок; давно уже існуюча група журналісток оформила себе в Асоціяцію Журналісток і її репрезентувала Л. Вертипорох. Присутні віддали пошану пам'яті незабутньої Осипи Грабовенської Панахидою, що відбулася 28 жовтня у річницю її смерти.

Трудно у короткій статті показати всю пророблену роботу СФУЖО та подати пляни праці на найближчий рік. Вони є дуже різноманітні. Різноманітність, спричинена фактом росту Федерації, яка в часі оснoвання (1948 р.) налічувала лише 8 організацій, а сьогодні їх є 19. Вони усі разом об'єднані у Світовій Федерації творять наш український демократичний жіночий рух. Нам боляче, що на наших рідних землях немає мови про жодний жіночий рух — бо ж годі назвати таким рухом жіночі партійні клітини, керовані згори державними політруками.

З України все надходять вістки про боротьбу нашого жіноцтва за волю рідної землі та за право на її самовизначення. Ми клонимо голови перед його терпінням, а також поважаємо тих, що стають в його обороні. Доказом зрозуміння для цього питання була постанова утворення при СФУЖО окремої комісії для оборони переслідуваних.

Новопостале Академічне Товариство Українок поставило себе до диспозиції громадянства, зокрема у ділянці інформації і контактів. Освічена і активна жінка це велика поміч в обороні людських прав наших покривджених, це зброя проти ворожої пропаґанди та проти них, які фальшують нашу історію, наше мистецтво та прагнуть викривити нашу душу.

З нагоди 90-ліття українського жіночого руху та Міжнародного Року Жінки проголошеного Об'єднаними Націями, які припадають на 1975 рік, нам потрібно застановитися над ролею жінки в родині та у громадському житті. Вона не може пасивно глядіти на світ, що кружляє довкола неї, бо вона тоді відстає від власних дітей, від молоді та від громади, в якій вона повинна займати належне їй місце. Наше жіноцтво працює і добивається успіхів серед чужих. Потрібно перевести перелік наших жіночих сил у західньому світі, а також бути добре поінформованими про працю, успіхи, долю і недолю нашого жіноцтва в Україні. Світова Федерація має також за завдання утримувати контакт не тільки зі складовими організаціями, але також з міжнародніми жіночими організаціями. На це потрібно відповідних сил, матеріялів, постійних контактів та поїздок. Потрібно також і гроша і підтримки не тільки зі сторони наших членів - організацій, але також і з боку цілого громадянства. Акція цеголок, яку фінансова референтура розгорнула у 1973/74 роках та її продовжує, щорічний Баль Преси, який влаштовує фін. референтура у Філядельфії разом з нашою Пресою, були і є великою фінансовою допомогою. Маємо надію, що акція „Прихильників СФУЖО", дуже популярна в Канаді, буде успішна також і в Америці та на інших континентах.

Наради Управи пройшли у діловій та дуже приємній атмосфері співпраці та свобідного обміну думками. Ми бачили, що поруч інтересів власних організацій, делеґати мали на увазі інтереси цілого українського жіночого руху та його гідну поставу, серед своїх і серед чужих.

Олена С. Процюк

Українська католицька громада в Бріджпорті приготовляється до 25-річного Ювілею

Бріджпорт, Конн. — Дня 12-го жовтня 1974 року відбулися збори Церковного Комітету і Марійської Дружини на яких вибрано Ювілейний Комітет для відсвяткування 25 - річного ювілею української католицької парафії. До Комітету входять: Мирослав Стахів — голова, Тарас Сливінський — секретар, Василь Бабій — касир. На цих Зборах вибрано також відповідні комісії: Йосиф Сливінський очолив комісію пропам'ятної книжки та її видання, Володимир Щуст, Василь Пелещук та Володимир Болонний очолили комісію мистецько-програмову, Папроцька і Я. Гура вибрані пресовими референтками. П. Чернявська і О. Пендаківська перебрали на себе функцію господарську.

Кожна комісія вже розпочала свою працю, щоб це Ювілейне Свято випало якнайкраще.

Не легке завдання мають Комісії, але при активній допомозі усіх парафіян свято напевно буде успішним.

У пропам'ятній книзі буде подана історія 25-річної праці згаданої Парафії. Головним організатором 25-річного Ювілею є о. Ярослав Щуст. Ювілей назначено на 20-го квітня 1975 р. в ресторані „Трі-дор" при Медісон евені в Бріджпорті, Коннектикат.

Ярослав Гура

Амбасадор Лодж і сенатор Юзик будуть промовцями на бенкеті „Українського Квартальника"

Ню Йорк, Н.Й. (УККА).— Джон Дейвіс Лодж та Павло Юзик, канадійський сенатор українського походження виступлять як почесні промовці на ювілейному бенкеті, що відбудеться в суботу 7-го грудня 1974 р. в готелі „Комодор" в Ню Йорку з нагоди відзначення 30-річчя заснування „Українського Квартальника".

Член родини визначних американських державних мужів

Амбасадор Лодж, адвокат, письменник, б. конгресмен, б. губернатор та б. американський амбасадор, належить до одної з найвизначніших американських родин, яка видала ряд сенаторів, губернаторів, державного секретаря, секретаря маринарки, адмірала та генерала.

Він закінчив середню школу в Конкорд, Масс. та одержав титул бакалявра з Гарвард Каледжу; студіював в „Еколь де Дроа" в Парижі та одержав доплом доктора прав в Гарвардській Школі Прав. Він був членом адвокатської фірми Крават, де Герсдорф, Свейн і Вуд в Ню Йорку, як теж здержував приватну адвокатську практику.

Протягом кількох літ він був зв'язаний з фільмовою продукцією в Галлівуді, Римі, Парижі й Лондоні та грав в 14-ох европейських фільмах в трьох мовах; він також був зв'язаний з американським театром в Ню Йорку.

Під час Другої світової війни амб. Лодж був старшиною в американській маринарці та зв'язковим старшиною між американською та французькою фльотами. Брав участь в Сицилійській операції та висадках американських військ в Салерно і Південній Франції. Був нагороджений „Воєнним Хрестом" та титулом „Лицаря" Французького Почесного Легіону. Він є членом численних клюбів та відзначений Великим Хрестом Шляхетного Ордену Карла III, найбільшим цивільним відзначенням Еспанії.

Державний муж і дипломат

Амб. Лодж в 1946 р. був вибраний до Конгресу зі стейту Коннектикат і був перевибраний в 1948 р. За час чотирирічного побуту в Конгресі він був членом комісії закордонних справ та був першим серед конгресменів, який одверто говорив про загрозу комунізму.

В 1950 р. був вибраний на губернатора Коннектикет та на голову Конференції губернаторів Нової Англії.

Він був найменований президентом Айзенговером спеціяльним амбасадором для президентських місій в Панамі, Коста Ріці та Пуерто Ріко. В 1955 він був амбасадором до Еспанії, де він пробув шість років — найдовший реченець вибутий американським амбасадором в тій країні. Амбас. Лодж недавно закінчив амбасадорське призначення в Арґентині, де він провів чотири і пів років та був свідком пятьох змін арґентинських урядів.

Амб. Лодж одружений з Франсескою Браджіотті з Флоренції, Італія, членки визначної італійської аристократичної родини. Вони мають дві дочки, Лілю та Беатріцю, і шестеро внуків.

Зв'язки з українцями

Як б. конґресмен та губернатор Коннектикет, амбасадор Лодж добре обізнаний з українською справою та змаганням українців до волі й державности. Він був першим американським губернатором, що проголосив день 22-го січня як „День Української Незалежности" в Коннектикет, закликаючи мешканців того стейту взяти участь у відзначенні цього історичного дня. Він також казав вивісити синьо-жовтий прапор України на стейтовому будинку в Гартфорді, встановлюючи прецедент, який почали переводити губернатори в інших стейтах.

При кінці 1950-их років, він, як американський амбасадор в Еспанії, офіціяльно гостив Капелю Бандуристів ім. Тараса Шевченка під проводом Григорія Китастого, що була на мистецькому турне в Европі.

Два роки тому, як американський амбасадор в Арґентині, амб. Лодж взяв офіціяльну участь у відкритті пам'ятника Т. Шевченка в Буенос Айресі та дав прийняття для української групи з Америки в резиденції американської амбасади.

Канадський промовець

Другим почесним промовцем на бенкеті „Українського Квартальника" буде Павло Юзик, канадський сенатор українського походження. Він широко відомий серед українців Канади та Америки, як теж серед українців в цілому світі.

Сен. Юзик є не тільки визначним державним мужем, але також відомим науковцем, здобувши ступені бакалявреату, магістерки та докторату в університетах Саскачевану, Міннеаполіс та Манітоби. Він є автором численних наукових праць з ділянки української еміґрації в Канаді та її культурного, економічного та політичного вкладу в життя Канади. Він написав ряд наукових праць про релігійне життя українців в Канаді. Сен. Юзик є чемпіоном багато-культуралізму, цебто піддержує розвиток культур „третього елементу", або тих етнічних груп, які не є англо-саксонського чи французького походження, та домагається для них повної рівноправности. Сен. Юзик, побіч своїх відповідальних занять в Сенаті, також викладає в Оттавському університеті.

Від 4-го лютого 1963 р., коли прем'єр Джон Г. Дифенбейкер іменував його канадським сенатором на ціле життя, сен. Юзик брав участь в різних міжнародних парляментарних з'їздах та конференціях, що відбувалися в Польщі Німеччині, Англії, Франції, ЗСА та Бельгії, як теж на конференціях НАТО. Цього місяця сен. Юзик брав участь в 20-ій Асамблеї НАТО в Лондоні.

Сен. Юзик є почесним членом багатьох академічних, культурних канадських, українських та міжнародних організацій. Від 1970 р. він був заступником головного предсідника Українського Народного Союзу на Канаду, а тепер є канадським директором УНС. Він є членом Дорадчої Редакційної Колеґії „Українського Квартальника" та головою Комісії Прав Людини СКВУ.

Такео Мікі очолив новий японський уряд

Токіо. — Довголітній політичний діяч і парляментарист 67-літній Такео Мікі був назначений в понеділок, 2-го грудня ц.р новим прем'єром японського уряду на місце уступившого недавно Какуея Танаки. Такео Мікі був одиноким компромісовим кандидатом обидвох великих політичних партій, які керують сьогодні країною і висунення лідерів цих партій Массаучі Огіра, або Такео Фокуда могло б було скомплікувати ситуацію і довести до розвалення в ліберально-демократичній партії. Такео Мікі має за собою довголітню політичну і урядову практику, яку він здобув, займаючи в уряді становища заступника прем'єр міністра і міністра закордонних справ. Цей вибір мусить ще ратифікувати парляментарна більшість членів Ліберально-демократичної партії, які мали розглянути номінацію 4-го грудня ц.р. Після затвердження, попередній прем'єр Танака передасть офіційно урядування новообраному голові уряду.

ПРОТОКОЛ

НАРАД ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,

яке відбулося в четвер, 31-го жовтня 1974 року в Головній Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сиʼті.

В засіданні взяли участь: головний предсідник Йосип Лисогір, заступник головного предсідника д-р Іван О. Флис, головний директор для Канади сен. Павло Юзик, заступниця головного предсідника Марія Душник, головний секретар Володимир Сохан, головна касирка Уляна Дячук, головний організатор Степан Гавриш і головний редактор Антін Драган.

1. ВІДКРИТТЯ НАРАД

Засідання відкрив головний предсідник Йосип Лисогір о год. 1:45 по полудні та привітав професора Михайла Єремієва, гостя з Европи, який саме зайшов відвідати УНСоюз і „Свободу". Проф. М. Єреміїв в короткому слові до членів Головного Екзекутивного Комітету висловив подив і признання українцям в Америці, а зокрема УНСоюзові, за великі здобутки і величаву будову УНСоюзу, з якими він познайомився в цій першій візиті Америки. Він привітав усіх від українців з Европи та побажав дальших успіхів і дальшого поступу УНСоюзові та всім українцям в Америці і Канаді. Він теж поінформував, що приїхав з пляном відвідати осередки українського поселення у цих двох країнах, відбути там зустрічі та виголосити доповіді, коли його про це попросять. Після цього проф. М. Єреміїв покинув залю нарад. Проф. М. Єреміїв був у товаристві своєї доньки Наталії та маестра Василя Авраменка.

На пропозицію головного предсідника та вслід за доповненнями і переставками, що їх запропонували головна касирка і головний секретар, затверджено одноголосно наступний порядок цих нарад:

1. Відкриття нарад
2. Затвердження протоколу нарад попереднього засідання Головного Екзекутивного Комітету
3. Обговорення вимоґ забезпеченевих урядів стейтів Ню Йорку та Ню Джерзі відносно річних звітів за 1973 рік
4. Звіти членів Головного Екзекутивного Комітету і головного редактора „Свободи"
5. Різне
6. Закриття нарад.

2. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРОТОКОЛУ ПОПЕРЕДНЬОГО ЗАСІДАННЯ

На внесок головного організатора, піддержаний заступницею головного предсідника, затверджено одноголосно протокол нарад попереднього засідання Головного Екзекутивного Комітету з 22-го серпня 1974 року.

3. ОБГОВОРЕННЯ ВИМОГ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ УРЯДІВ ВІДНОСНО РІЧНИХ ЗВІТІВ ЗА 1973 РІК

Головний предсідник зреферував листування УНСоюзу із забезпеченевим урядом стейту Ню Йорк в справі річного звіту УНСоюзу за 1973 рік та розмови, що їх перевели три члени Головного Екзекутивного Комітету з урядовцями стейту Ню Йорк і він сам з урядовцями стейту Ню Джерзі відносно цього ж річного звіту. Після докладного обговорення вимог забезпеченевих урядів вирішено для дальшого фінансування Української Будівлі поробити старання для затягнення гіпотечної позички в сумі $ 6,000,000 на місце коротко-термінових позичок у банках. Вирішено теж повідомити про це забезпеченеві уряди стейтів Ню Йорку і Ню Джерзі.

4. ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ І ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА „СВОБОДИ"

Звіт головної касирки Уляни Дячук

На початку свого звітування головна касирка Уляна Дячук повідомила про наступні інвестиційні кроки, що їх вона зробила згідно з ранішими рішеннями, чи рекомендаціями Головного Екзекутивного Комітету:

Бонди, які дозріли до виплати:

60 M Mississippi Power & Light Co. 3 1/8 due 9. 1. 74 — $ 60,000.00
55 M City of Montreal, US Currency Issue 3 5/8% due 10. 1. 74 — $55,000.00

Бонди, які продано:

14 M N.Y.C. Housing Authority 3.10% due 7. 1. 76 — $12,460.00
41 M N.Y.C. Housing Authority 3.10% due 7. 1. 77 — $ 34,645.00
13 M N.Y.C. Housing Authority 3.10% due 7. 1. 78 — $ 10,465.00
65 M City of Philadelphia, Pa. 2.75% due 5. 1. 78 — $52,000.00

Закуплено бонди:

75 Hydro-Electric Power Commission of Ontario 10 1/4 due 8. 15. 99, Yield 10. 47 — $73,500.00
110 M Public Service Electric & Gas Co. of N. J. 12% due 10. 1. 2004, Yield 11.72 — $112,475.00.

Ці інвестиційні кроки, що їх представила головна касирка, затверджено одноголосно.

Тоді, продовжуючи свій звіт, головна касирка Уляна Дячук подала до відома наступне:

За дев'ять місяців біжучого року, ми мали всіх прибутків на суму $4,153,010.50, на $198,732.00 менше чим рік раніше в тім самім часі.

Коли взяти до уваги, що цього року ми не отримали відсотків від позички для допоміжної корпорації, а минулого року вони дали суму $212,609.57, а також що до прибутків минулого року, включено ще зворот канадських корпораційних податків у висоті $38,376.23, то без тих двох позицій, цьогорічні прибутки були б на $52,253 більші, чим рік раніше.

Понад $30,000.00 прибуло більше членських вкладок та $5,000.00 більше з продажі Енциклопедії. Друкарня принесла понад $36,000.00 більше прибутків. Впали на $9,000.00 відсотки від уділів та на $32,000.00 відсотки від гіпотечних позичок.

Наші дев'ятимісячні видатки виказують суму $3,851,-458.42, на $440,519.00 більше, як рік раніше. Виплачено більше посмертних допомог на суму приблизно $28,000.00, менше виплачено грошових зворотів, та на $58,000.00 менше дозрілих вивінувальних грамот. Закуплено устаткування до нових приміщень на суму $57,683.00, так для канцелярії УНСоюзу, як і „Свободи". Виплачено „Свободі" $29,000.00 більше чим рік раніше, а всі видатки „Свободи" зросли за цих 9 місяців на $39,000.00. Виплачено організаційних винагород на $30,000.00 більше. Найбільшим видатком цього року, якого ми не мали в минулому році, були кошти Конвенції у висоті $281,280.81

(Закінчення на ст. 4-ій)

ПРОТОКОЛ

(Закінчення зі стор. 3-ої).

Майно нашої організації на кінець вересня ц. р. виказало суму $39,112,316.44, і в біжучому році збільшилося на суму $300,958.00.

Наша акція придбання позичок від членів для нашої допоміжної корпорації, яку ми почали з днем 1 жовтня ц. р. за перших 30 днів була надзвичайно успішною. Вона допомогла нам навіть придбати нових членів. Ми одержали 75 позичок, на загальну суму $465,500.00, що в пересічному виходить по $6,200.00 на одну позичку.

В дійсності є одна позичка на $40,000.00, одна на $25,000.00, чотири по $20,000.00, три по $15,000.00, одна на $13,000.00, вісім по $10,000, одна на $8,000.00, одна на $7,000.00, три по $6,000.00, шістнадцять по $5,000.00, одна на $4,000.00, десять по $3,000.00, десять по $2,000,00 та чотирнадцять по $1,000.00.

Цими позичками та власними фондами, сплатили ми банкові Фирст Джерзі Нешенел Бенк суму $500,000.00 і ця позичка залишилася у висоті $2,500,000.00. В банку Комершел Траст Ко. обнизили ми позичку на $20,000.00 і вона виказує сальдо $1,980,000.00.

В „Самопомочі" в Ню Йорку, маємо надалі дві позички в сумі $800,000.00. Разом в банках маємо позичених $5,280,000.00, від членів $465,500.00 та власних грошей $6,887,270.70 інвестованих у нашому новому будинку.

Для ілюстрації свого звіту про Українську Будівлю, головна касирка вручила всім членам Головного Екзекутивного Комітету фінансові зіставлення з приходів та розходів Корпорації Української Будівлі за вересень та за дев'ять місяців 1974 року.

Звіт головної касирки Уляни Дячук прийнято одноголосно.

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

Головний секретар Володимир Сохан започаткував свій звіт даними про рух і стан членства УНСоюзу: До дня звіту наспіло вже в жовтні до Головної Канцелярії 240 аплікацій і ци мсамим число нових членів від початку року виносило 3,341. З кінцем вересня 1974 року нараховував УНСоюз 89,197 членів, в тому 70,887 активних. По відчисленні від здобутків усіх втрат УНСоюз зріс за дев'ять місяців на чисто на 78 членів. Велике число суспендувань, це відхід так званих „конвенційних членів", яких придбано для управнення відділів до делеґатів, але опісля занедбано, коли проминула конвенція. Числа втрат членства шляхом виплати грамот кляс P та E значно зменшилися в 1974 році у порівнянні з попередніми роками.

Звітуючи про Рекордовий Відділ, В. Сохан згадав про віддану працю службовиків, які виконують на час всі пильні праці, заступаючи кожночасно співробітників у часі їхніх вакацій, чи недуг. Два довголітні службовики мають намір відійти на пенсію. Для Рекордового Відділу придбано дві нові машини та ідуть старання про третю, щоб ними замінити вже піднищені і з дефектами старі машини.

Конвенційний протокол, що його виготовив секретар 28-ої Конвенції мґр Іван Скочиляс, вже передано „Свободі". Інтенсивні праці над перекладами протоколів Головного Уряду та Головного Екзекутивного Комітету на англійську мову принесли у висліді заповнення цих прогалин в роках 1973 і 1972, а ще залишилось виготовити такі переклади за 1971 рік. Це треба обов'язково зробити до кінця цього року, а найпізніше до березня 1975 року, коли перевірятиме діловодство УНСоюзу стейтова контроля.

Нові пляни забезпечення, як звітував В. Сохан, мають вигляди бути введеними на початку нового року, коли забезпеченеві уряди, які ставлять все нові вимоги у зв'язку із змінами законів, апробують виготовлені вже взірці друків цих двох грамот та одного договору додаткового забезпечення. Також нові вимоги ставлять забезпечневі уряди у випадках перевірки аплікантів на вищі суми, що зв'язане із друком нових формулярів аплікацій, а стейт Пенсильвенія вимагає ще окремих вияснень на грамотах про час вигаснення договорів додаткових забезпечень. Все це ускладнює справу апробати нових плянів забезпечення та приневолює робити різні зміни у теперішніх аплікаціях та грамотах.

Згідно з рекомендаціями 28-ої Конвенції вже започатковано старання для введення нових вікових меж та максимальних сум, в яких можна б забезпечувати членів без лікарських оглядин. Після докладніших студій цих справ, засягнення інформацій про комерційні забезпеченеві установи та рекомендацій актуаріїв ця справа буде остаточно вирішена. З огляду на потребу більшого часу для плянування чергової виплати дивіденд головний секретар запропонував затвердити ставки дивіденд на черговий рік згідно з рекомендаціями актуаріїв.

Вкінці В. Сохан поінформував про заплянований черговий зустріч українських братських союзів у другій половині листопада. УНСоюз, як господар такої зустрічі, запропонував дві дати, але цю зустріч прийшлося відкласти до весни 1975 року на пропозицію Головного Екзекутивного Комітету Української Народної Помочі, яка влаштовуватиме саме в тому часі 1974 року святкування свого 60-річчя.

Звіт головного організатора Степана Гавриша

В останніх двох місяцях, у серпні та вересні, здобуто 439 нових членів, а досі в жовтні 240, що за 1974-ий рік дає число 3,341 члена. Між округами веде дальше в членській кампанії Філядельфія із 342 членами, а за нею йдуть: Ню Йорк — 249, Чикаґо — 243, Торонто — 173 і Сиракюзи-Ютика — 161. Округа Монтреаль перша виконала вже свою річну квоту 140 членів, бо вже має здобутих 149 членів.

У звітовому часі Організаційний Відділ виготовив плян організаційних нарад для пожвавлення членської кампанії цієї осені. Наради відбули 25 Округ у часі між 7-им вересня і 13-им жовтня ц. р. Доповідачами на цих нарадах були члени Головного Екзекутивного Комітету, та частинно інші члени Головного Уряду. Такі наради Округ, на думку звітодавця, потрібні, бо це нагода зустрітися з представниками відділів і обговорити з ними справи кампанії та других справ УНСоюзу. Окрему увагу присвячено на нарадах „борговим зобов'язанням".

В праці Організаційного Відділу найбільше часу присвячено заходам для збільшення продукції — організування нових членів. Цими заходами були: особисті контакти з членами відділових урядів, висилка десятків листів до секретарів та організаторів, щоб доповнили свої здобутки до десятки, чи 25 нових членів, коли мова про членів Клюбу Заслужених Союзовців, листи до делеґатів, листи до членів Головного Уряду та до Окружних Управ, акція приєднання в члени передплатників „Свободи", акція пожвавлення організаційної праці студентів із нагородами безплатного побуту на Союзівці, закладання нових відділів, пошукування кандидатів на постійних організаторів та особисті виїзди в терен з ціллю допомагати секретарям у їхній праці.

У звітовому часі засновано новий Відділ ч. 154 в Мелроз при українській католицькій парафії, завдяки старанням Олександра Яремка, організатора і секретаря цього Відділу. Пороблено теж заходи для заснування нового Відділу молодих професіоналістів у Детройті, над чим працює Павло Биц і йому допомагає досвідчений Євген Репета. Також у Воррен біля Детройту організує новий Відділ при українській католицькій парафії Роман Татарський, а в Рочестері ідуть заходи для заснування Відділу УНСоюзу при осередку СУМА, чим займається голова осередку Петро Час. Ідуть теж заходи над заснуванням ряду інших відділів у ЗСА і в Канаді. Найближчий до здійснення, це Відділ при осередку СУМА у Феніксі, Арізона, над яким працює Ярослав Росола. Цей Відділ матиме назву ім. Валентина Мороза.

Вкінці свого звіту головний організатор С. Гавриш дав вияснення відносно запланованих нарад Округи в Трой, відповідаючи на запит з терену, чому влаштовано цю нараду в час маніфестації в Ню Йорку, як також про помилкове пропущення в оголошенні зборів Округи Монтреаль головної радної Теклі Мороз, яку він вже перепросив за цю помилку окремим листом.

Звіт головного організатора Степана Гавриша прийнято одноголосно.

Звіт заступниці головного предсідника Марії Душник

Заступниця головного предсідника Марія Душник, звітуючи про свою участь в зборах Округ Ню Йорк, Бостон і Вунсакет, ствердила, що існує велике зацікавлення „борговими зобов'язаннями", про які вона давала зацікавленим членам вияснення. Про ці „боргові зобов'язання" інформувала вона теж членство 293-го Відділу, коли брала участь в його зборах. В часі свят „Дня Праці" брала участь в тенісових першостях та у церемоніях відкриття, закриття і нагородження переможців цих змагань. Брала теж участь в маніфестації в Ню Йорку в обороні Валентина Мороза і других переслідуваних культурних діячів України та виголосила в часі маніфестації заклик до американської публіки. Допомагала теж у стараннях, щоб ґубернатор стейту Ню Йорк Малком Вілсон проголосив свою заяву в обороні Мороза і других переслідуваних українців, п. н. „В обороні людських прав в Україні". Вкінці заступниця головного предсідника поінформувала про вислідм збіркової акції фондів на побудову пам'ятника Лесі Українки на Союзівці, на що досі зібрав Жіночий Комітет УНСоюзу 2,157.00 дол.

Звіт заступниці головного предсідника Марії Душник прийнято одноголосно.

Звіт головного директора на Канаду сен. Павла Юзика

Головний директор на Канаду сен. Павло Юзик поінформував, що він брав участь в зборах Округ Торонта, Ніяґари і Монтреалю та в конґресі Комітету Українців Канади, репрезентуючи там Український Народний Союз. Канадське членство висловлюється за відновленням Канадської Канцелярії, яка потрібна для координації союзової праці в Канаді. З трьох Округ найкраще вив'язалася Округа Монтреаль, яка вже виконала наложену на неї квоту нових членів, а Округи Торонто і Ніяґара обіцяли докласти всіх старань для пожвавлення організаційної праці і виконання квот. В Монтреалі йде підготова до заснування нового Відділу УНСоюзу в Корнвол.

З нагоди побуту у Вінніпеґу на конґресі Комітету Українців Канади відбув звітодавець зустрічі із союзовими діячами та був на спільниих нарадах союзовців разом із головним предсідником. На Заході Канади є вигляди на покращання організаційної праці завдяки заанґажуванню на організатора Данила Марцинюка, який їздив вже до Давфину і наладнав там справи місцевого Відділу. На зборах цього 494 Відділу обрано нову секретарку Славу Баран. Покладає великі надії на західню Канаду із великим числом українського населення.

Вкінці сен. Павло Юзик повідомив, що він виїжджає на наради комісії НАТО до Англії, як репрезентант Канади.

На пропозицію сен. Павла Юзика, піддержану Марією Душник, вирішено продовжити дотеперішнє домовлення із обласним організатором Василем Дідюком про його організаторську працю на терені Округ Торонта і Ніяґари на дальших два місяці, тобто до кінця грудня 1974 року.

Звіт головного директора на Канаду сен. Павла Юзика прийнято одноголосно.

Звіт заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис започаткував свій звіт інформаціями про збори Округ Янґставн, Піттсбурґ, Аллентавн і Балтимор, на яких він доповідав про УНСоюз. Учасники зборів цікавились найбільше справами перерахування голосів, 80-річним ювілеєм УНСоюзу та його відзначуванням, членською кампанією та її метою 90,000 членів, „борговими зобов'язаннями" та Українською Будівлею. На цих зборах він старався якнайдокладніше відповісти зацікавленим на їхні запити. Округи вкінці зборів складали заяви, що будуть старатися посилити членську кампанію для осягнення наміченої мети. Д-р Іван Флис розказав теж про свою участь у святкуваннях ювілею 327-го Відділу УНСоюзу в Гемпстеді, де секретарем Відділу є Андронік Копистянський, та про заплановану участь як репрезентанта Головного Екзекутивного Комітету на З'їзді ООЧСУ та на бенкеті для відзначення 80-річчя УНСоюзу в Рочестері.

Повертаючись до справи перерахування голосів 28-ої Конвенції д-р Іван Флис заявив, що після проголошення остаточного комунікату Президії Конвенції він вважає свої обов'язки предсідника Конвенції за закінчені.

Звіт головного предсідника Йосипа Лисогора

Головний предсідник Йосип Лисогір розказав, на початку звіту, про свою поїздку на Захід та участь у зборах і відвідини українських громад в Чикаґо, Міннеаполісі, Північній Дакоті, Лос Анджелесі, Сан Франсіско, Фініксі та в Шамокині. Він подав оцінку тамошніх союзових та взагалі українських громад, підкреслюючи у всіх них, за виїмком Чикаґської Округи, вповні позитивне наставлення до УНСоюзу, а навіть пошану до нього і захоплення його здобутками. Всюди, однак, відчувається брак молоді серед активу цих союзових громад, як і взагалі українських громад. Тому там всюди відчувається брак організаторів і всі вони шукають молодих людей охочих до праці. Звітодавець дораджує шукати для УНСоюзу за молодими організаторами, бо тільки вони знають шлях до молоді.

Видавництво „Свободи", яке підготовляється до перепровадження до нового будинку, має вже закінчені пляни та доставлені частинно машини. Все це коштовне в додатку до збільшених коштів видавання щоденника „Свобода", які зросли в порівнянні з минулим роком на 29,000 дол. Для нового будинку пошукуємо дальше льокаторів і маємо трьох поважних кандидатів на три повні поверхи. З ними ведуться дальше переговори відносно цін, пристосування поверхів для їхніх потреб та місця для паркування авт. Є всі надії на те, що вкоротці можна буде з двома з них підписати договори винайму.

Звіт головного предсідника Йосипа Лисогора прийнято одноголосно.

Звіт головного редактора „Свободи" Антона Драгана

Головний редактор Антін Драган поінформував у своєму звіті про заплановані і поступово здійснювані зміни в редаґуванні та оформлюванні „Свободи" та других періодичних видань УНСоюзу. Окремо він обговорив справу англомовного видання гаслової (словникової) Енциклопедії Українознавства ,видання англомовної історії українського поселення в Америці у зв'язку з 200-літтям незалежности ЗСА у 1976 році, публікацію календаря УНСоюзу на 1975-ий рік, редакційна і друкарська підготова якої вже завершується. Вкінці звіту ред. Антін Драган подав характеристику теперішнього стану і проблем української спільноти в Америці, в Україні та у світі, з'ясовуючи їх значення і вказуючи на можливості відповідних дій в цих справах УНСоюзу та видавництва „Свобода".

Після довшого обговорення порушених справ, звіт головного редактора Антона Драгана прийнято одноголосно.

На цьому головний предсідник Йосип Лисогір закрив наради о год. 4.50, стверджуючи вичерпання всіх точок прийнятого порядку нарад цього засідання.

Володимир Сохан
головний секретар

Дискусійні панелі на тему проблематики СКВУ

Торонто (вл) — Дискусійний Клюб при Суспільній Службі Українців Канади у Торонті, якого головою є його ініціятор і „спірітус мовенс" інж. Василь Вацик, веде другий рік свою корисну працю, зацікавлюючи українське громадянство Торонта актуальними громадськими проблемами шляхом доповідей, дискусійних панелів та дискусій. Доповіді та дискусійні панелі Клюбу відбуваються або у четверги в приміщеннях Суспільної Служби, або у співпраці Клюбу з Організацією українських (університетських) Ґрадуантів у неділі в приміщеннях Інституту св. Володимира.

„СКВУ — ідея і дійсність" це була тема панелю і дискусії, що їх влаштував Дискусійний Клюб при Суспільній Службі у співпраці з Організацією Ґрадуантів в неділю, 10 листопада, з нагоди Місяця СКВУ. Актуальна тема панелю притягнула до залі Інституту св. Володимира понад 150 осіб, здебільшого старших громадян. Досить характерним було те, що серед зацікавлених цією важливою громадською темою було те, що чи не двічі стільки жінок як мужчин.

Модератором панелю був секретар Президії УНО Канади мґр Є. Мастикаш, а панелістами: п-ні Оксана Бризгун Соколик, о. протоєрей Тимофій Міненко, мґр Мирослав Дяковський та інж. Леонід Ліщина. Панель відкрив голова Дискусійного Клюбу інж. В. Вацик, після чого мґр. Є. Мастикаш подав у своєму вступному слові історичний перегляд виникнення ідеї СКВУ і ходу її здійснення, та коротку інформацію про діяльність СКВУ у його другій каденції.

П-ні О. Бризгун-Соколик заторкнула у своїй доповіді справу легковажного відношення СКВУ до організаційної і громадської праці українського жіноцтва, обговорила оранізаційну схему Ради для справи культури при СКВУ і звернула увагу на те, що всі референтури Ради Культури треба розбудовувати знизу, втягаючи до співпраці місцеві Ради та мистецькі організації. Також суми із приділів бюджету 35.000 дол. а на потреби ту СКВУ на поодинокі кораціональні, коли взяти до уваги, ща на покриття коштів бюра СКВУ приділено з бюджету 35.000 дол. а на потреби Ради для справ культури всього 1.000 дол. У своєму вияснені мґр Мастикаш оправдував пізніше бюджетову комісію СКВУ тією обставиною, що СКВУ не розпоряджає покищо сумою 30.000 дол., якої домагалася на свої потреби Рада для справ культури.

Мґр Дяковський, як другий панеліст, цікаво опрацював питання: „СКВУ — що це і хто це"? Покликаючись на статут СКВУ, в якому сказано, що СКВУ це збір всього українського суспільства на еміґрації, панеліст поставив тезу, що СКВУ, як такий, не може перерости громади, яка його зродила. „Яка громада, такий СКВУ" — сказав він, і тому еміґрація не може вважати СКВУ за супер-інстанцію, яка все за неї зробить.

Третій панеліст, о. протоєрей Міненко, заторкнув у своїй доповіді справу збереження української ідентичности в країнах поселення і участи українських Церков у праці СКВУ. Усі наші еміґраційні турботи хочемо тепер зіпхати на СКВУ: виховання, шкільництво, мішані подружжя, культуру і т. д. Але СКВУ є подуманий тільки як координаційний центр усіх громадських централь, і як такий повинен діяти через свої складові організації.

Поважну функцію у збереженні української індентичности виконують українські Церкви, але для цього мусить бути тісна співпраця Церков з іншими організаціями. Наші Церкви повинні бути заступлені в цілій системі українського громадського життя. Треба ділового представництва, а не тільки репрезентації. Однією з пекучих проблем є підручник релігії. Стан тепер є такий, що багато українських церков і шкіл уживають для науки релігії чужих підручників.

Темою четвертого панеліста, інж. Леоніда Ліщини, була проблема „Ідея СКВУ і ідейна українська молодь". Ідея СКВУ, на думку панеліста, плекати і передавати з роду в рід українським поколінням українську мову, традиції і культуру. Отже тим самим ідеться тут про молодь. Культурна маніфестація під час Другого З'їзду СКВУ, а зокрема Соборний молебень усіх українських Церков мали колосальний вплив і значення, але Другий СКВУ не присвятив досить уваги молоді. Вина тут громади, бо не було досить фінансів на це ні сил. Мусимо дати СКВУ відповідні фонди і відповідних людей. Потрібно фондів на шкільництво і стипендії для молоді на студії українознавства.

Після доповідей панелістів поодинокі дискутанти підносили справи українського жіноцтва, подвоєння праці в окремих жіночих і чоловічих організаціях, таких як нпр., КУК;, невиконування КУК-ом і УККА фінансових зобов'язань супроти СКВУ, потребу бодай 100-доляровиж жертводавців на фонд СКВУ. Як поодинокі доповіді панелістів ,так і дискусія причинилися до популяризації ідеї СКВУ, що й було ціллю панелю.

Дискусію закрив короткою подякою від Організації Українських Ґрадуантів її голова, інж. Юрій Сеньків.

Буря навістила східню частину ЗСА

Вашингтон. — У неділю, 1 грудня, східню частину ЗСА навістила буря, яка покрила деякі стейти кількома інчами снігу, а в інших спричинила повені, сильні вітри і дуже неприятливі умови для їзди автомобілями, автобусами, поїздами та літаками. Під час дощевої зливи недалеко від Вашинґтону розбився літак, в наслідок чого згинуло 92 особи, тобто всі пасажири та залога. Літак, який летів із Колюмбус, Огайо, до столиці країни, влетів в гору „Мовнт Ветер". Це була найсерйозніша повітряна катастрофа в ЗСА за цілий рік. Того самого дня розбився другий літак в стейті Ню Йорк, але в цій катастрофі згинули тільки три члени залоги. Літак летів із нюйоркського летовища Кеннеді до Баффало.

У деяких стейтах Середнього Заходу та Півдня впало 10-12 інчів снігу. Велетенські хвилі на озері Мічиґен затопили канадський корабель „Дженніфер", але ціла залога була врятована. У таких стейтах як Іллиной, Мічиґен, Висконсин і Огайо навіть головні шляхи були цілком засипані снігом. Федеральне Бюро Погоди повідомило, що можна сподіватися нових сніговій та дощевих злив, але вже не таких серйозних як минулої неділі.

СОВЄТСЬКА ПРЕСА В УКРАЇНІ...

(Продовження зі стор. 1-ої)

лентина Мороза, який відбуває свій строк ув'язнення, і водночас висловити своє ставлення до галасливої кампанії, затіяної на Заході навколо його справи. Засудження В. Мороза не було крапкою на його житті, не було ламанням волі, ні тим більше прагнень до тих удосконалень, які визначають наш суспільний поступ. Це було скоріше пересторогою: схаменутись і завернути туди, куди спрямувала і де утвердила український народ історична реальність червоних знамен і де його місце серед всіх тих, хто працею розуму і рук скріплює і забезпечує монолітну єдність народів-братів, а в ній і домовиту самобутність свого народу.

Видається очевидним, що саме на це розраховували ті, які виносили В. Морозові досить суворий вирок, і що тим керувалися і ті, які бачили в цьому вироку гірку і болісну необхідність, і ті, які, щиро вболіваючи за нього, сподівались, що пересторога буде сприйнята ним як поштовх для переоцінки його надто крайніх переконань, а звідси і перегляду його індивідуалістських позицій і вчинків. Пройшов немалий час як для покарання. Цей час міг би бути і цілком достатнім для роздумів, самоаналізу в плані усвідомлення можливого і доцільного, і нарешті і для певних волевиявлень, які повинні бути перемогою В. Мороза над самим собою. У плин того часу закладено чимало сподівань і інтуїтивної впевненості, що той час працюватиме на нього.

І тут не потрібні, а навіть шкідливі штучно - галасливі, - спекулятивно - кон'юнктурні і псевдо - вболівальні прискорювачі того часу ззовні, на роль яких претендують різні комітети захисту В. Мороза, які створюються за кордоном з числа осіб сумнівної політичної репутації і виразно потойбічної антирадянської з а ангажованості, не потрібна гальванізація всім остогидлої холодної війни, яку сподіваються розігріти і оживити струмом з виданих англійською мовою статтей В. Мороза, чию вартість сам час піддав нещадній девальвації.

Свої вболівання за В. Мороза, що є нічим іншим, як черговою політичною спекуляцією, панове комітетчики і іже сущі з вами „неофіти" не вашого і не пророка, залиште при собі! Без них обійдемось! І без вас ми йшли і будемо йти прямою дорогою, де ясні і такі червоні зорі, і де не мерещаться тіні присмеркових постатей всіх тих, хто заважає торжеству комуністичної правди, яку розділяє і якою живе український народ.

З. ФРАНКО

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО МИНУЛЕ — ДУМАЙМО ПРО МАЙБУТНЄ!

ПРОТОКОЛ

28-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в Marriott Motor Hotel, Philadelphia, Pa. в тижні від понеділка, 20-го травня 1974 року.

(Продовження Сьомої Сесії)

(16)

НОМІНАЦІЇ КАНДИДАТІВ ДО ДРУГИХ ВИБОРІВ
На головних радних:

Богдан Футей
Анна Гарас
Василь Дідюк
Тарас Шмагала
Мирослав Кальба
Анна Чопик
Текля Мороз
Євген Репета
Мирон Куропась
Володимир Запаранюк
Лев Боднар
Андрій Джула
Микола Хоманчук
Михайло Снігурович
Тарас Шпікула
Іван Одежинський
Анатолій Дорошенко
Дмитро Попадинець
Євген Іванців
Леонард Луценко
Василь Оріховський
Мирон Сірий
Іванна М. Іванчук
Іван Хомко
Андрій Забродський
Ярослав Гук
Петро Мудрий
Віра Боцюрків
Андрій Кейбіда
Іван Кігницький
Іван Пригода
Карло Кобіто
Вячеслав Лебідь
Августин Й. Рудник

Тому, що на пости головного секретаря і головного касира прийняли номінації тільки по одному кандидатові, а інші кандидати відмовилися від кандидатури, мґр Іван Винник поставив внесок, щоб вибрати на пост головного секретаря Володимира Сохана і на пост головного касира Уляну Дячук одноголосно через аклямацію, що делеґати потвердили спонтанними оплесками. Згідно з цим обрано одноголосно через аклямацію Володимира Сохана головним секретарем та Уляну Дячук головним касиром УНСоюзу.

Вичерпавши точку номінацій кандидатів до других виборів, предсідник Конвенції зарядив обідову перерву і заповів, що пополуднева сесія Конвенції почнеться о годині третій по полудні.

ВОСЬМА СЕСІЯ

Четвер, 23-го травня 1974 р. година 3.00 по полудні

ВІДПОВІДІ ГОЛОВНИХ УРЯДОВЦІВ

Пополуднева (чергова) сесія почалась о годині 3-ій по полудні. Сесію відкрив предсідник д-р І. Флис. Заповів, що на денному порядку нарад наступають відповіді головних урядовців УНСоюзу, та передав ведення нарад заступникові предсідника п. Гвоздуличеві.

Йосип Лисогір — відповідає на поставлені йому запити:

Підхід Контрольної Комісії до всіх справ не був повний, а радше був раптовий. Пан Скіра питав про рішення висоти будинку. Проєкт був затверджений Екзекутивою після минулої Конвенції, яка одобрила будову дому. Була дискусія, чи будувати 10 чи 15 поверхів, але пропозицію 15 поверхів прийнято. Це було проголошено у „Свободі". Ми передбачували інвестицію 8,000,000 дол.. Однак 10-поверховий будинок не дав би того приходу, що 15-поверховий. Ми мали зголошені фірми, що хотіли винайміти всі вільні поверхи. В такому розчисленні інвестиція 11,000,000 дол. уможливила б безкоштовне приміщення УНСоюзу на трьох поверхах. Вправді у Головному Уряді була опозиція, щось трьох, або чотирьох членів. Отже було рішення будувати 15-поверховий будинок. Ми одержали на письмі дозвіл звільнення від податків. Крім того був попит на винайм поверхів. Ми домовилися з архітектами Ястремським і Осадцою. Зроблений проєкт подобався нам і нашим сусідам. Ми домовилися з контрактором за ціну 9,610,000 дол. Він обіцяв збудувати будинок за півтора року. Підземна скала і страйки продовжили час будови, а в парі з тим збільшилися ціни на матеріяли. Був Комітет будови: І. Телюк, А. Чопик, Т. Шмаґала, Б. Футей. В 1972 р. ми їм представили звіт з будови. Ми заанґажували теж адвокатську фірму. Наша суперечка з контрактором є у руках наших адвокатів. На жаль економіка нашої країни змінилася й деякі фірми, що хотіли винаймети поверхи, відмовилися. Нам не вільно надто нарушувати наших фондів, тому ми мусіли позичити гроші. Українська Щадниця у Філядельфії була готова позичити 4,000,000 дол., плюс 3,800,000 з нашого майна, — себто згідно зі законом 10%, що ми маємо право вкласти, забезпечували нам видатки. Однак деякі правні приписи не дозволили Українській Щадниці піти нам назустріч, тому ми затягнули кредит у банках, маючи на це згоду Головного Уряду УНСоюзу. Все це відоме так радним, як і Контрольній Комісії. Ми збудували наш будинок в ціні 40.00 дол. за квадратний фут, а тепер ціни є вже по 50 і 60 дол. за квадратний фут. Ми рахуємо собі за наші вклади в будинок по 10%, але щоб це не представити в кривому дзеркалі — надто великий прихід, то ми відраховуємо пів мільйона дол., як резерву, на будучі втрати.

Належить вияснити теж, чому не було заповідача українською мовою на нашім фестивалю танців. Сталося так, що панна Дидик, яка мала бути заповідачем, не могла приїхати й за це треба перепросити гостей.

Пан Кобрин питав про різні видатки і прибутки на сторінці 19-ій. Це відноситься до друкарні, бо ми платимо деяким робітникам не за годину праці, але за виконану роботу, крім того розвоження газет чи чищення приміщення тощо. Тому з того є прибутки і видатки.

Старечий дім на Союзівці був продуманий так, що люди на пенсії можуть там поселитися і можуть там жити по двох в кімнаті з повним прохарчуванням за 80 дол. місячно, а ті що мають більші прибутки платили б 120 дол. максімум. Ми мали 5 пенсіонерів, але вони воліли повернутися до своїх родин. Тепер оплата є від 150 до 180 дол. місячно, але дім старців не популярний.

Я вже згадав, що 10-поверховий будинок мав коштувати 8,000,000 дол. а 15 поверховий 11,000,000 дол.

Відносно питання, чи можемо продати будинок треба вияснити, що є фірми, які питаються і, якби ціни нам підходили то ми розмовляли б про це.

Пан Галич питав відносно резерви 500,000 дол. Це є один зі заходів, який є дозволений у фінансових трансакціях. Ми за ту позику, що вклали в дім, платимо собі 10% заробітку і цю суму дочисляємо до резерви, щоб мати можливість у майбутньому робити непередбачені виплати і не бути заскоченим, якщо б такі виплати постали.

Так! Ми запросили наших церковних Ієрархів на Конвенцію. Я хочу тут публічно висловити подяку Митрополитові Амброзієві, Митрополитові Мстиславові, Єпископові Лостену й Архиєпископові Маркові, священикам о. Білякові і о. Макухові за так гарні Богослуження та проповіді в наміренні УНСоюзу.

Пан Іванюк (106) питався, чи маємо право купувати стаки. Так, ми маємо право у висоті 2% нашого майна — себто за 700 до 800 тисяч дол.

Справу поїздки до Давфину в Канаді хочу вияснити, що це, на нашу думку, місце, де ми можемо пробити тверду українську скалу на Заході Канади. Наші фармери там мають земельні посілости вартості по пів до одного мільйона долярів і вони не дуже то зацікавлені мати забезпечення у УНСоюзі. У Давфині збирається дуже багато наших людей. Це місце ,де в 1897 р. була перша наша Служба Божа. Там щорічно є український фестиваль і УНС є включений у ту програму.

Наша поїздка на захід Канади була в 1970 р. й тривала 21 день. Ми відвідали 20 міст. Видатки були тільки за дорогу, харч і готелі. Заявляю, що сен. П. Юзик, їдучи зі мною в тій поїздці, ніяких діст не одержував.

На питання, чому д-р Падох не брав участи в поїздці. вияснюю, що канадські члени УНСоюзу знали добре свій терен і не потребували ще когось до помочі, тим більше, що є багато місць в Америці, де треба поїхати. Екзекутива доручувала йому спершу полагодити організаційні справи в Америці, а потім думати про інші терени.

Я не погоджуюся вповні зі звітом Контрольної Комісії щодо калькуляції видатків і прибутків, зв'язаних з новим домом. Я подав вам факти, з яких правильно випливає наша калькуляція.

Іван Геврик (контролер) тільки що підказав мені, що сенатор Юзик у поїздці з п. Дідюком побирав належну дієту. Я ще раз зазначую, що сенатор в поїздці зі мною ніякої дієти не одержував.

Адвокат Пізняк згадував про Статутову Комісію. Мабуть він мав на думці не Комісію цієї Конвенції, але Комісію, яка була покликана Головним Урядом для загального розгляду статуту. Це правда, що Головний Уряд покликав таку Комісію, але є також правдою, що ця Комісія немає ніякого відношення до Конвенційної Статутової Комісії.

На запит п. Ничая чому різниця в проєктованій будові з 8,500,000 до 9,610,000 дол., вияснюю, що проєкт будови був збільшений.

Ми не могли фінансувати Союзівки в околиці Чикаґо, бо ми призначили 4,000,000 дол. на нову будову. Однак морґеджі в Чикаґо ми давали.

Містопредсідник Ю. Гвоздулич, який проводить нарадами, перериває відповіді Й. Лисогора, щоб дати можність проф. д-рові Левові Добрянському виголосити привіт від Українського Конґресового Комітету.

Проф. Лев Добрянський привітав Конвенцію від УККА та ширше розповів про старання й заходи УККА у Федеральному Уряді щоб цей інтервеніював в справі переслідуваних і ув'язнених українців в СССР.

Предсідник впровадив Архиєпископа Марка, який привітав Конвенцію ,як Парлямент Української Спільноти, від імени Митрополита Мстислава і вірних Української Православної Церкви.

Заступник предсідника Ю. Гвоздулич просить п. Лисогора продовжувати відповіді делеґатам.

Йосип Лисогір: Вияснює, що нагороди на конкурсі танців призначала окрема комісія й вона рішила призначити одній групі три нагороди, а четверту — іншій.

Ми вислали письма в справі ув'язненого в СССР Валентина Мороза до Об'єднаних Націй ,але відповіді ми ще не одержали.

Пан Мастикаш запитував, що станеться, коли ми вичерпаємо всі наші фонди на покриття можливих майбутніх втрат. Відповідаю, що ми наших фондів не нарушуємо. Наші видатки ми покриваємо з наших прибутків. Ми стало збільшуємо наші фонди. Так минулого року ми збільшили наш резервовий фонд на кругло 1,000,000 дол.

Пан Кальба питався, коли запанує братська любов. Братська любов запанує тоді, коли ми всі будемо співпрацювати, як брати. Ми були домовились з п. Кальбою про організаційну працю на заході ЗСА, апробуючи його вимоги в першій поїздці по 5 дол. за годину праці плюс кошти дороги без огляду на вислід праці. Однак у другій поїздці ми вже вимагали певних вислідів і з того приводу було між нами непорозуміння, і тоді вже немає братньої любови.

Будова нового дому вже закінчена, залишилися деякі поправки, як наприклад, двері справно не працюють тощо.

На запит, чому ми не купили Союзівки в околиці Чикаґо, хоч була схвалена така резолюція, вияснюю, що я не пригадую собі такої резолюції, а крім того не всі союзовці в Чикаґо домагаються такої Союзівки, яка є в Керґонксоні. Ми розглядали можливості, але звичайно зі Союзівками є багато клопоту. Філядельфія, наприклад, сама Округа купила дім і за нього відповідає, а ми їм допомогли позичкою.

Справа дивіденди за виплачені грамоти. Ми виплачуємо дивіденду на це, щоб член міг покрити вплату братських фондів до УНС. Крім того, коли секретар принесе чек, то це є певного роду суспільне життя-контакт з членами. Звичайно грамоти теж щорічно зростають на вартості. Не йдеться про це, чи дивіденда буде 1.50 чи 3 дол., але про братське взаємовідношення.

Листи подяки тим, що виступали на конкурсі танців, ми вишлемо. На запит, як багато відраховуємо до резерви, вияснюю, що весь наш прибуток ми дораховуємо до наших резервових фондів.

Звіти від наших головних урядовців ми одержали дуже пізно й ми були вдоволені, що наша друкарня змогла вчас це видрукувати хоч і на газетному папері. Вина є тих членів Головного Уряду, які не прислали вчас звітів.

Ми подавали у „Свободі' 'повні інформації про будову дому. Контрактор з деяких причин протягнув реченець закінчення будови. Найбільше замішання викликало, що немов Екзекутива „викинула" членів Контрольної Комісії зі свого засідання. Факт, що Контрольна Комісія цілий тиждень переводила контролю й ми по закінченні мали спільне засідання. На цьому засіданні Контрольна Комісія подала свої зауваги Екзекутиві, щодо нашої діяльности. По полудні того ж дня Екзекутива мала надзвичайне засідання для назначення конвенційних комісій. На цьому засіданні хотіли бути два члени Контрольної Комісії. Ми їм вияснили, що це спеціяльне засідання і для якої цілі, та що ці справи не торкаються контролі .Я не буду арґументувати, чи є, чи немає такого права. Ви, панове делеґати, можете це унормувати у статуті, по своїй вподобі. Я хочу лише підкреслити ,що наші піонери зробили мудрий розподіл, що належить до Екзекутиви, а що до Контролі. Якщо Контроля матиме спільні функції з Екзекутивою, то заходить питання, як буде з контролею, коли вона у співдії з Екзекутивою буде немов одобрювати її функції й рішення. Члени Контрольної Комісії, присутні на засіданнях Екзекутиви ,можуть до певної міри впливати на рішення вже самою своєю присутністю, а Екзекутива повинна бути вільна у своїх рішеннях, за які відповідає. Передумайте це!

Заступник предсідника Конвенції Ю. Гвоздулич повідомляє, що сесію мусимо закінчити, бо згідно з пляном в тій же залі має бути бенкет і її треба для того приготовити.

На запит Миколи Тимкова, чому він не одержав відповідей на поставлені питання, Ю. Гвоздулич вияснює, що в наступних сесіях буде можливість продовжувати відповіді на всі поставлені питання. Заступник предсідника Ю. Гвоздулич заповідає, що наступна сесія відбудеться завтра, в п'ятницю о год. 8.30 ранку.

З огляду на конвенційний бенкет, який має відбутися вечором закрито сесію о год. 5-ій по полудні.

Ще перед тим, заки делеґати розійшлися по закритті сесії, Микола Шпитко відчитав зміст письма, яке він радить вислати до президента Ніксона перед його виїздом до Москви, щоб він там заступився за переслідуваних в Україні.

ДЕВ'ЯТА СЕСІЯ

П'ятниця 24-го травня год. 8.45 рано.

Предсідник д-р Іван Флис відкрив наради о год. 8.45 рано. Подав порядок нарад і заповів, що нині буде вечірня сесія, щоб викінчити намічену програму. Після того передав провід нарад д-рові М. Снігуровичеві.

Секретарі Конвенції відчитали протоколи зі сесій попереднього дня, які на внесок М. Шашкевича (8) піддержаний делеґатом В. 233, були прийняті.

Отець Омелян Мицик просить про голос у справі, яка безпосередньо не належить до програми Конвенції, але він хоче повідомити, що нині є день, в якому Йосип Лисогір відзначує свої уродини. З того приводу він складає побажання і починає співати Многоліттєвіє, що заля спонтанно піддержує.

Іван Геврик: стверджую, що Контрольна Комісія звертала увагу Урядові на справи, про які, уважала треба говорити. Ми мали спільні наради з архітектами й питали, чому є запізнена будова, як теж про всі інші недомагання. Щодо запитання про Давфин вияснюю, що я говорив про це ,щоб у Давфині обмежитися тільки до поставлення кіоску ,а не висилати головних урядовців, бо це великі кошти ,а результат є ніякий. Про це дискутувалося в Головному Уряді ,але вислід є такий про який ви знаєте. Продаж будинків ,від яких були залеглі сплати гіпотечних позик, це була рекомендація Контрольної Комісії. Теж справа переміщення „Свободи" і підшукання адміністратора ,це теж рекомендація Контрольної Комісії.

Іван Винник: Важливою справою було, що ми на кожних річних нарадах обговорювали бюджет та його усталювали, а потім перевіряли. З приємністю стверджую, що бюджет у приходах перевиконано. Було устійнено 21,887,000.00, дол. вплинуло 22,128,000.00 дол., тобто перевиконано на 101.1%. У видатках було передбачено: 19,577,050.00 дол., виплачено 18,795,376.00 дол., або заощаджено 750,000.00 дол., тобто видатки були лише 96%, а 4% заощаджені. Це доказ, що Екзекутива працювала в рямках устійненого бюджету. І це великий плюс. Лише кошти видатків подорожі були переступлені на 12,000.00 дол. протягом чотирьох років. Ці видатки зменшуються, але на думку Контрольної Комісії, вони є ще завеликі. Є різниці у поглядах Контрольної Комісії і Екзекутиви на справи інвестицій. Пересічно наші інвестиції приносять 5.5%. На думку Контрольної Комісії, коли розглянути інвестиції у двох групах, виділивши окремо бонди, ми моглиб осягнути більший прихід при відповідній маніпуляції. Ми твердимо, що при інвестиціях можна осягнути 7% (банкові цертифікати). І по тій лінії ми робили пропозиції, на доказ того маю чотирирічні протоколи. Цитую з протоколу з дня 30-го травня 1971 р. . . . „У зв'язку з будовою дому і зв'язку з більшими видатками, належить застановитися над купном і продажем бондів. На підставі фахової оцінки американської фірми, можна ствердити, що при продажу низько процентових бондів при переміні можна осягнути більший відсоток . . ." Ця справа не легка, тому ми дораджували заанґажувати фахівців, щоб вони зробили переоцінку. Це важлива справа, бо ми маємо в інвестиціях 25,000,000 дол. Я думаю, що новообраний касир повинен залишити дрібні справи, передати їх службовикові, а звернути увагу на такі великі справи, як інвестиції. Повинна бути одна особа, що займається виключно інвестиціями, та стало студіює цю проблему.

Другою важливою справою є уділи і стаки. Ми закупили їх на суму 529,000 дол., а нині їх ринкова вартість є 363,815.00 дол., тобто втрата 165,000.00 дол. Тому Контрольна Комісія ставить пропозицію заборонити Екзекутиві купувати уділи тобто ризиковні речі та йти на ризико. Тієї думки є теж д-р В. Ґалан і Р. Слободян, з якими я говорив. Коли б суґестії Контрольної Комісії реалізувати, то є можливо наші прибутки збільшити до 6.5% або і до 7%.

Наступна важлива фінансова справа це новий будинок. Головний предсідник дав нам своє вияснення, але він не докінчив. Він так читав історію, що всі ці цифри в голові перекрутилися. Справа дому — це наша загальна справа. Щоб не було якоїсь неясности, що, мовляв, Контрольна Комісія тікає від відповідальності тієї справи, мусимо заявити, що підвищення будови поверхів було зроблене на підставі рішення Головного Уряду, який опирав своє рішення на оцінці нашого головного предсідника. Предсідник подавав такі переконуючі факти, що Головний Уряд погодився на 15 поверхів. Це не важне, що хтось був за чи проти. Раз рішено більшістю голосів, то ми є всі відповідальні. Ми хочемо знайти вихід з тої ситуації, щоб УНСоюз не мав втрати, бо це наша загальна справа. На сьогодні ми маємо приходів з дому 543,022.00 дол. Передбачені розходи адміністративні є 180,000.00 дол., так, що сальдо перед податками виносить 363,000.00 дол Однак ми подаємо, що будинок коштує 12,000,000 дол. і від цього треба заплатити відсотки — 1,080,000 дол. Крім того є амортизація будинку 2% то є 240,000 дол. Податки ми мусимо заплатити 15% від зиску і це неважне, чи тепер, чи колись, а це дає суму 81,450 дол. річно. З того виходить, що дефіцит виносив би 1,038,000 дол. річно. Я був би щасливий, якщо б хтось доказав мені, що є інакше. Ми бусимо разом з тієї ситуації вийти. Екзекутива мусить інтенсивно працювати, щоб новий будинок заповнити рентівниками. Ми подаємо фактичний стан, бо зі звітів Екзекутиви виходить, що ми представляємо справу по-різному. Ми нікого не обвинувачуємо за цю серйозну справу, бо це було рішення Головного Уряду і це нас зобов'язує. Ще незакінчена справа з контрактором, який видвигає претенсію на понад 1,200,000 дол. Якщо та справа піде до арбітражу, то можна припускати, що ще доведеться доплатити біля 500,000 дол. Ми відбули ряд засідань з нашою комісією дому, з архітектами і правниками. Наші правники ствердили, що у контракті є деякі недотягнення, що треба б було докладніше специфікувати. Контрольна Комісія пропонувала випустити 7% бонди і це було обговорено на сторінках „Свободи". Є окрема корпорація, що завідує новим домом. УНСоюз має там 100% уділів, значиться повну контролю. УНСоюз взяв на себе зобов'язання за позику, видану цій корпорації 12,000,000 дол. Ми не знаємо і не можемо довідатися від наших правників у Екзекутиві, чи ми маємо право це робити. Я думаю, що Екзекутива має право диспонувати нашою резервою 10,000,000 дол. В загальному стверджую, що фінансова справа не є трагічна, але й не весела.

Проф. д-р Богдан Гнатюк: На сторінці 109 мого звіту надруковано „депозити", а в моєму рукописі було написано, що це готівка у банках на чекових контах. Але в друкарні змінили на коротше ,отже це треба розуміти, як готівка в банках на чекових контах. Зиск від бари на Союзівці є понад 160%. Щодо видатків на платні, то було видано 65,296.83 дол., з того виплачено на податки 24,692.32 дол. Це включає федеральне і стейтове оподаткування. Це все відноситься до Союзівки.

Д-р Іван Скальчук: Ударних кампаній Організаційний Відділ влаштував 3: Детройт, Клівленд, Філядельфія. Це був засіб шукання способів, методів і нових доріг. Це проба: що станеться, коли в одну місцевість з'їдеться більше організаторів. Кошти такої кампанії відносно невеликі. Приготування адресарів у Клівленді коштували 400 дол. У філядельфії не коштували нічого. У Детройті була неприятлива погода, а у Клівленді тоді громада приготовлялася до зустрічі з Верховним Архиєпископом Блаженнішим Кардиналом Йосифом. У сприятливіших обставинах відбулася кампанія у Філядельфії. Ці кампанії давали від 50 до 70 членів. Це невеликий успіх ,але кампанії залишали відгомін по собі на довше, що було замітне у наступних тижнях. Це дало теж можливість Філядельфії здобути перше місце у приєднуванні членів.

Д-р Михайло Данилюк: Вдячний панові Забродському за питання, бо воно дає можливість вияснити особисту поставу до деяких справ, а також підносить цю справу у загальному маштабі. Організація лікарів, це відоме і заслужене Т-во, що робить важливу працю у професійній, науковій і в деякій мірі громадській ділянці. Я є у цьому Товаристві і щомісяця передаю відомості з праці того Т-ва через „Голос Америки". Не мав я на думці підміновувати престижу нашого великого лікарського колективу. Товариство це у багатьох відношеннях багато більше робить, як може це зробити одна людина. Я хотів би лише підкреслити свої недоспані ночі, коли я так само, як і інші лікарі, завантажений професійною працею — хотів ці недоспані ночі віддати нашій союзовій громаді. На протязі послідних 50 літ лікарські видання у нас це: 1923 р. брошурка „Лікарський Порадник" д-ра Озаркевича на 42 сторінки, а потім у 40-вих роках д-ра Кібзея, видання „Свободи". А тоді, коли мені УНСоюз дав честь і привілей увійти у склад Головного Уряду, то у той час мені довелось зробити більше, як колектив, як мова про популярні наукові видання, статті і брошури. Книжка, яка останньо появилася, (Лікарський Довідник), такої немає і на Україні. Там є лише мала брошура на 92 сторінки „Говорімо про здоров'я". Це я підкреслюю не так як персональні заслуги, але як УНСоюзу, що дає спроможність праці для членства і громади. Хотілося б, щоб на Конвенції був не один лікар, але 15. Щоб був не лише один автор, але багато.

Друге питання, як можна дати допомогу нашим пенсіонерам. Я мав на думці опущених людей, що потребують допомоги. Зараз є акція і федерального і стейтових урядів, щоб забезпечити старших людей. На цю ціль видаються мільярди долярів. УНСоюз є братською установою. Тому я уважаю, що він теж може дещо одержати з тих фондів. Треба почати з простого, а саме, щоб УНСоюз мав фахівців, лікарів, правників, економістів і створив таку комісію допомоги старшим. Крім того, чи не було б доцільно, щоб на одному з поверхів нового дому зробити клініку для старших людей. Якщо „Свобода" дозволить, я буду порушувати цю справу на її сторінках.

Заступник предсідника д-р М. Снігурович просить до відповідей головних радних.

Василь Дідюк: На питання, коли вислав звіт до Головного Уряду відповідає, що 19-го березня 1974 р.

Д-р Богдан Футей: Комісія Дому діє тільки в часі засідань Головного Уряду, яку предсідник, або Будівельний Комітет інформують про стан справи. Окремо є Будівельний Комітет, який плянує працю.

Д-р Мирон Куропась: Мене запитували чому я написав у звіті, що Головний Уряд є „робер стемп". Відповідь складна. Поперше, всі урядовці Головного Уряду обрані Конвенцією на те, щоб дати всі свої сили на розбудову УНСоюзу, В такому випадку предсідник уважає себе, як перший поміж рівними. По друге — предсідник повинен використовувати всі таланти, усіх людей ,що обрані Конвенцією, творити більш позитивний клімат не лише в Головній Канцелярії, але теж між головним урядовцями. Найважливіше ,що головний предсідник повинен шанувати рішення Головного Уряду. Так на мою думку не було і не є і сьогодні. Тому до певної міри Головний Уряд зійшов до стану „ґумової печатки".

Друге питання, що сталося зі союзівками, за які ми „воювали". Ви читаєте в газетах про мішані подружжя, що в деяких містах доходять до 100%. Заходить питання, де має стрічатись молодь? Чи вона стрінеться у нашому новому будинку, чи на наших союзівках!? Пан Лаба питав про збереження національної субстанції. Я згадував, а теж д-р Данилюк згадував, про організацію „Сини Норвеґії" .Вони проводять працю не тільки для старших, але мають програму праці й для молоді. Їхній заступник голови для братських справ їде по цілій Америці і заохочує молодь норвеґів — а це вже третє ,або четверте покоління в Америці — брати чинну участь у братських організаціях. Останніми часами ми більше говоримо про цемент, сталь і скло, а нам більше треба говорити про молодь.

Ред. Антін Драган говорить про те, що люди і установи часто присилають різні дописи з імпрез, де все було успішно ,але за попередні оголошення про ці імпрези не платять ,або просять про звільнення, мовляв вони прихід пожертвували на добрі цілі. Тому заборгованість за оголошення велика. В майбутньому ми не будемо приймати оголошення від тих, що не заплатили за попереднє.

Д-р М. Снігурович запитує делеґатів, чи всі дістали відповіді на питання.

Отець Богдан Смик: На моє питання чому не було заповідача українською мовою на конкурсі танців ,відповідь була, що не приїхала панна Дидик. Таж у нас на залі було багато людей, що могли її заступити.

Мґр Евген Мастикаш: Я поставив питання, що коли будемо покривати кошти дому понад 1,000,000 дол. річно,

то скоро вичерпаємо резерву, а що тоді? Я не дістав виявлення, щодо позики 12 мільйонів дол.

Іван Івасюк (259): Була резолюція, щоб установити „чашу круглів" ім. Петра Пуцила. Чому цього не виконано? Не було відповіді.

Микола Тимків (430): Яка причина, що не було співпраці у Екзекутиві .Скільки вільних поверхів є у новому домі (не випентованих). Чому не виконано ухвал попередньої Конвенції?

Відповідає Иосип Лисогір: У відповідь о. Смикові, скажу, що я теж невдоволений і ми всі невдоволені, що не було людини, яка була б заповідала програму українською мовою. Та в послідній хвилині не так легко було когось відповідного знайти.

Пан Мастикаш запитував про позику 12 мільйонів долярів .На 99-ій сторінці є точно представлене фінансування будови при допомозі позики у банках. Там є подані три банки і як багато затягнено позики, а від УНСоюзу 6,000,000 дол. Якщо б ми не мали створеної корпорації, а будували в імені УНСоюзу, то ми не могли б самі собі давати позики і не мали б позики від банку. Тут є так, що ми позичаємо нашій корпорації, а це є самі — собі. Ми фактично позики на 12,000,000 дол. не маємо. Ми „бавимося" цифрами 12,000,000 дол., а від того 10% — це 1,200,000 дол. і т .д. На тій же сторінці ви бачите ,що УНСоюз дістав 547,000 дол. відсотків, себто ми самі собі платимо відсотки. Ми одному банкові виплатили 199,000 дол., другому 167,000 дол., а третьому 12,000 дол. То в тих виплачених грошей ми собі заплатили більше як половину. Якщо ми говоримо про дефіцит, то ми не виплачуємо більше комусь іншому, а таки собі. Крім того ми займаємо три поверхи, що коштує річно 360,000 дол. Виходить, що ми, інвестуючи 12,000,000 дол., одержуємо дохід 2.5% та вільне уживання трьох поверхів ,що дає 3%. Це найгірше що може бути. А ми маємо 5.5% пересічно від наших інвестицій. Кажуть, що не враховано амортизації. Так. Але через інфляцію будинок підноситься на вартості. Будова такого будинку тепер коштувала б бодай 20% більше. В Екзекутиві я є тією особою, що вимагаю роботи. Можливо, що я часами надто вимагаючий, але я це роблю для добра організації. Часами є різниця думок між нами, проте це не зле. Ще вісім поверхів в новому домі невинаймлено .Це представляє вартість 1,200,000 дол. (рент). Ми в тому напрямі працюємо ,щоб їх заповнити. Я не знаю, які рішення минулої Конвенції не виконано. Прошу пана Тимкова ,який про це питав, щоб сказав, що має на думці. Андрій Джула заявляє, що буде старатися, щоб здійснити справу „чаші круглів' 'ім. Петра Пуцила при допомозі Відділів 161 і 56-го.

ДИСКУСІЯ НАД ЗВІДОМЛЕННЯМИ

Заступник предсідника д-р М. Снігурович відкриває дискусію над звітами.

Інж. Степан Куропась (423): Старших громадян у Союзі є біля 7,000. Вони надіються, що Конвенція для них щось зробить. Є комісія для тих справ, але вона безсильна. Щодо звітів, то я вірю більше Контролі, бо вона представляє звіт реально. В новому домі є вільних 8 поверхів і, як каже Контроля, буде біля 1,000,000 дол. втрати. То це мене страшить.

Проф. Іван Телюк: УНСоюз є установою, що має сповнити певні громадські завдання. В наміченій праці в такій установі ми маємо вирішувати справи спільно, а не одна особа, або тільки у вузькому колі осіб. Такі рішення, неодобрені ширшим загалом, є обмежені розміром своєї ефективности для ширшого загалу. В таких випадках факти можуть бути неправильно узасаднені і односторонньо насвітлені, а через те вирішення може бути неправильне. Так було у минулому й це довело до певної кризи у нашій установі.

Текля Мороз: Минулого року ми влаштували імпрезу в пошані для Союзу і „Свободи". Місцевий директор радіопередачі дуже нам допоміг у рекламі. Ми вислали до „Свободи" допис про цього директора, а „Свобода" нам не помістила.

Ілля Курман (408): Говорить про звіт Контрольної Комісії і про програму для молоді та про потребу дому для УНСоюзу в Канаді. Домагається організатора для молоді.

Михайло Порэнюк (407): Чую, що маєте клопоти з домом.Перевезіть його до Канади,ми переборемо його, а ви не будете мати клопотів. Маю побажання до „Свободи": вона не партійний орган, а нашої братської установи, тому у ній має бути наш братський дух і братська любов.

Микола Сенчишак (131): Головна касирка сказала, що були втрати моргеджових позик в Ню Йорку і Чикаго. Я ще 1962 р. звертав увагу, що інвестиції в моргеджових позиках не є добрі, але цього не брали до уваги.

Михайло Ольшанський (51): Я від Округи і сімох секретарів складаю Володимирові Сохановi велике признання за співпрацю з нашою Округою. Наша Округа обурена на ред. Драгана. „Легше верблюдові перелізти через вухоігли" ,ніж статті з нашої Округи опинитись у „Свободі".

Інж. Віталій Галич (21): Просить делегатів ,щоб по повороті додому призадумались над тим, що на кожному з нас лежить доля й майбутність УНСоюзу.

Д-р Олександер Соколишин (204): Згідно з гаслом „Пам'ятаймо про минуле" треба це, що є минуле, в якийсь спосіб зберегти. Про це старається головний редактор А. Драган. У майбутньому можна буде похвалитися нашим минулим, тому у новому будинку треба упорядкувати книгарню.

Петро Пишко (385): Конвенція багато уваги приділяє молоді, але лише на словах, а не на ділах. Подивіться довкола себе тут на залі, як мало молодих людей. Це залежить від Відділів, що так мало тут молоді. Тому ставлю внесок на резолюцію, щоб УНСоюз створив 100,000-доляровий фонд для студіюючої молоді, як фонд безпроцентової позики. Це буде доказом, що ми є лицем до молоді. Багато говориться про Конвенцію на Союзівці, але й до нині немає нічого конкретного.

Іван Івасюк (259): Підтримує думку Андрія Джули в справі „чаші круглів" ім. Петра Пуцила. Жалується, що його допис про цю справу був поміщений у пресі з чотиритижневим опізненням.

Адв. Михайло Пізняк (361): Ми повинні ухвалити певні постанови, вибрати Уряд — бо на це ми з'їхалися. Від 1940 р. говориться про молодь. Я прошу, щоб новий Уряд подбав про це, щоб всі важливі справи УНСоюзу були перекладені на англійську мову, щоб наша молодь не дивилася на УНСоюз, як на якусь чужинецьку установу, а на їхню організацію, щоб вони були познайомлені з усіми проблемами УНСоюзу. Я вам ручу, що тижневик буде скоро такою газетою ,як щоденник .Тоді, коли ви будете це писати по-англійськи, тоді ви скорше зможете порозумітися з молоддю, Врешті я апелюю до вас, не голосуйте за партіями. Вибирайте Уряд, який буде боронити інтереси УНСоюзу і не буде боятися сказати правди нашому головному предсідникові, або якомусь іншому урядовцеві. Вибирайте відважних людей, які є безпартійні і які будуть думати про добро УНСоюзу.

Мирослав Петрів (479): На протязі 80 років УНСоюз служив українській людині на чужині. Від 80 років не зроблено кроку вперед. Думаю, що УНСоюз повинен подбати про те, щоб ввести забезпечення від вогню та інших нещасливих випадків. Змініть наш статут, щоб допомогти українським родинам.

Д-р Леонард Луценко (14): Мирон Куропась говорив про Союзівку з певним сентиментом, бо він там стрінув свою дружину. Я теж там стрінув свою дружину. Союзівка є гарна, чарівна, але я є проти того, щоб там відбувати Конвенцію. Відбуваючи Конвенцію УНСоюзу в різних містах Америки й Канади, ми стаємо промоторами українського імени. Розходи Конвенції покриваються з конвенційного фонду й ці гроші „купують" нам доступ української спільноти в американське життя, а кожний знає, що реклямa коштує.

Евстахій Манацький (194): Я бажаю ,щоб наша молодь відносилася до нас старших, так, як ми відносимося до молоді. Я звертаюся до молоді: „Дорога молоде! Не є наша вина, що ми не вміємо говорити англійською мовою, нас того не учили. Мене болить це, коли чую оклики „транслейт". Як так, то „переводіть" нам все сказане теж по-українськи.

Марія Демидчук-Чузман (почесний член Головного Уряду): Всі ми знаємо, що минулого року ми відзначили 80-ліття „Свободи". Наша газета зробила величезну працю. Пригадую собі, коли то багато українців було в таборах у західній Европі. „Свобода" була тією ластівкою, що приносила нам вістки про трагедію українського народу. Знаю про це, бо мій чоловік тоді працював у „Свободі". Я написала допис про ролю й значення „Свободи" в акції переселення наших людей зі західньої Европи до Америки. Допис цей не появився на сторінках „Свободи". Пан Драган відповів мені, що не було місця. Коли є місце на дописи про одруження і тим подібне, то я бажала б, щоб були поміщуванні статті-дописи про громадські справи. 80 років праці УНСоюзу вже за нами. Багато матеріялів про перші Відділи й піонерів пропадають. Треба зобов'язати Головний Уряд, щоб збирав і зберігав ці матеріяли, щоб прийдешні покоління могли бачити, як ми будували УНСоюз. Пошануймо в той спосіб наших піонерів, даймо куток у новому домі, де можна б примістити матеріяли до нашої історії.

Володимир Бойд-Борискевич (94): Новий будинок є гарний і він є символом здобутку української спільноти. На домі треба було б примістити тризуб, щоб совєтська маринарка, яка заїздить до Ню Йорку, бачила. Дім це наша „Вільна Україна". Цей, що зачав будувати, нехай і закінчить ,а за чотири роки будемо знати, що робити. Чому п. Винник завжди займає однобічне становище, а не бере до уваги: „вільний рент і інфляцію". Чи члени Контрольної Комісії професійні у фінансах? Ми маємо около 50 тисяч членів, коли не враховувати поліс, у нас не має „мастер" пляну праці.

Микола Тимків (430): Делегати приділили 20 дол., кожний для оборони життя Валентина Мороза. Я думаю, щоб для тієї справи поставити до диспозиції весь Фонд Наглої Потреби. (Предсідник перебиває, що це належить до внесків ,а не до дискусії над звітами). 22-го червня ц. р. є манiфестація у Вашингтоні (продовжує говорити М. Тимків) проти переслідування в Україні. Ми повинні масово взяти участь та йти до Президента ЗСА, щоб інтервеніював у Москві проти переслідування в Україні.

Д-р Володимир Сенежак (27): Я ставив питання до Екзекутиви, чому не було назначено правників до Статутової Комісії. Справа статуту все актуальна. Відповідь пана предсідника мене не задоволила. Аргументи, якими керувався предсідник, мене не переконали. Аналогічно всі аргументи для мене звучали, мовляв, в справах архітектурних треба звертатися до адвокатів, а в справах судових до священиків. Я членів Статутової Комісії поважаю, аленазагал після довгої, тяжкої праці цієї Комісії, найважливіші точки статуту перепали. Ми, правники тут на Конвенції, подали на письмі всі свої зауваги, але цього не прийнято. Пан предсідник незаконно, це я підкреслюю з усією відповідальністю, відмовив мені права представити ці наші проєкти Конвенції. Він покликувався на 12 статтю статуту, яка мовляв, каже, що проєкти мають бути внесені 7 днів перед Конвенцією. Такої постанови у статуті немає. Про зміну статуту говорять статті 16, 17 і 132. Якщо пан предсідник докаже ,що там є хоч одне слово про те, коли ми маємо присилати проєкти, то я йому „піддамся" і піду пішки до місця мого проживання.

Евген Іванців (234): Говоримо про молодь. А чи ми маємо конкретні програми для молоді? Маю на думці молодь у віці 20-25 літ. Я репрезентую всі студентські громади в Америці, тому можу сказати, що більшість студентів мало знає про УНСоюз. Чому студенти не беруть активної участи в праці Союзу? Це не наша вина. Це, що ми одобрили, щоб 18 літні мали право голосу, це мало. Ми повинні дати для молоді конкретні програми. Ми мусимо заохотити молодь бути активною в Союзі. Тому треба назначити особу відповідальну за молодь, започаткувати курси для молоді, щоб вони навчилися як продавати забезпеченеві поліси. Ми повинні дати більшу допомогу молоді і студентським організаціям. Ми ще того не зробили. Треба збільшити теж передплатників для „Віклі".

Микола Шпитко (489): На його думку дім старців на Союзівці це нереальна справа. Конвенція могла б бути на Союзівці. Висказує „жаль" до „Свободи" за статті.

Роман Крупка (361): Зазначує, що є різниця на 220 тисяч між звітом предсідника і касира у позиції рахунку контракторів. У звіті предсідника написано, що „існують похмурі прогнози", але в 1975 р. ситуація покращає. Уважає, що зі справою дому „заїхали у сліпий кут". Делегати більше довір'я мають до звіту й представлення справи Контрольною Комісією, як до представлення справи дому, яку подав предсідник. Ми не можемо нарушувати резерви, бо у зв'язку з домом можуть бути непередбачені втрати. Про влаштування клініки, що говорив д-р М. Данилюк, то не тут про це належить говорити, але на сходинах Т-ва Лікарів.

Іван Іваник (234): Говорить про відносини в Клівленді та про „Свободу".

Богдан Артимишин (153): Вносить, щоб збільшити стипендійний фонд та позики для студентів. Курси на Союзівці багато коштують, а відносно мало учасників. Треба теж змінити деякі поліси, або внести нові. Новий союзовий дім є гарний ,але українські громади з нього не будуть користати. Краще було б поставити у всіх більших скупченнях 4-поверхові доми, щоб місцеві громади могли ними покористуватися. Належить також примістити у новому домі архів української еміграції.

Михайло Каркоць (345): Зауважує, що переводиться Союзові наради ,які не все є належно підготовані.

Лев Боднар (131): У звітах ми не чули, що зроблено, а радше були вискази про це, що треба зробити в майбутньому. Між Екзекутивою, а Відділами є певна прогалина у відношеннях. Ми відчуваємо великий брак людей у праці по наших громадах. Сенатор П. Юзик згадував про певні тенденції відокремлювання інших установ на канадському терені. Не вже ж це доріжка до відокремлення союзових Відділів? Запитує, скільки видано грошей на Комісії та скільки коштувала поїздка до Югославії. Висказує жаль до „Свободи", що не помістила допису з Чикаго про кредитівку „Певність" ,яка за час своєї діяльности пожертвувала на громадські цілі 45 тисяч долярів.

Микола Мота (432): Дому Союзового в Канаді нам не треба, бо всі Відділи є при УНО, або при церквах. Висказує здивування, чому Канада немає в Екзекутиві заступника предсідника, бо мовляв ми є „чужинці". В Канаді „союзовці" є теж чужинці і ми за це мусимо платити 90 тисяч дол. податку ,а за ці гроші ми могли б оплачувати працівників.

Д-р Ярослав Падох — головний секретар УНСоюзу: Округа УНСоюзу — Філядельфія це одна з кращих у нашій організаційній системі. В 1970 р. дістала вона союзовий прапор. В 1973 р. вона восьмий раз здобула першенство за найбільшу кількість приєднаних членів. Доцільно є передати на цьому почесному зборі — Конвенції — почесну грамоту цій Окрузі. Головою Округи у Філядельфії є мій асистент Степан Гавриш і я його прошу прийняти це відзначення для цілої Округи враз з нашим признанням і великою подякою за розбудову УНСоюзу.

Степан Гавриш: В імені Округи складаю подяку Екзекутиві й Урядові за признання цієї почести .Це не моя заслуга ,але всіх 37-ох Відділів, які належать до нашої Округи у Філядельфії. Ця гармонійна співпраця всіх Відділів заслужила відзначення на Конвенції у Клівленді, а нині це знову повторяється. Минулого року ми продали забезпечень на суму 1,200,000 дол. В тому найбільше прислужився Іван Одежинський. Це відзначення ми одержали завдяки визначній його організаційній допомозі. Рівнож великим вкладом праці в тому є організаційна діяльність: Кнігницького, Хомина, Кушніра. Прошу д-ра Галана, нашого почесного голову Округи, щоб спільно з нами прийняв це відзначення.

Предсідник закрив наради та проголосив обідову перерву. Наступна сесія має початися о год. 2.15 по полудні.

ДЕСЯТА СЕСІЯ

П'ятниця, 24-го травня 1974 р., год. 2.30 по полудні

Предсідник д-р І. Флис відкриває десяту сесію Конвенції в п'ятницю по полудні, та передає ведення нарад д-рові М. Снігуровичові заступникові предсідника.

Д-р М. Снігурович попросив до виголошення привітання д-ра Івана Скальчука.

Д-р Іван Скальчук: Привітав Конвенцію від Відділу Українського Конгресового Комітету у Філядельфії та побажав успіху у нарадах.

СТИПЕНДІЙНА ФУНДАЦІЯ ІМ. Д-РА ЛУКИ МИШУГИ

Зголошений і запрошений до слова колишній довголітній головний касир УНС та завідатель спадкової маси д-ра Луки Мишуги, тепер почесний член Головного Уряду УНС Роман Слободян привітав Конвенцію та склав до звіту таку заяву:

Світла Президіє, Вельмишановні Делегатки, Делегати і Достойні Почесні члени Головного Уряду УНСоюзу.

„Пам'ятаймо про минуле — думаймо про майбутнє" це є мотто 28-ої Конвенції УНСоюзу у 80 річчя цієї установи, яка в громадсько-організаційному відношенні була початком та поклала ідейні підвалини під американську Україну".

Це було в заголовку редакційного коментаря в „Свободі" і „Українському Тижневику".

Заслуги треба пошанувати. Чистим серцем і соборно вшановуймо наші великі події і наших великих людей.

Я дозволю собі згадати частину звіту головного касира пані Уляни Дячук, що „минулі чотири роки принесли нашій організації моральні й матеріяльні надбання. Ці успіхи ми завдячуємо нашим піонерам, які 80 років тому принесли зі собою на еміграцію великий моральний і духовий капітал, набутий шляхом вікової боротьби, не тільки за хліб і землю, але й за ідеал свободи. Вони мали сильну віру в свій нарід, в його розум і добре серце. Вона вірила, що кинене на народну ріллю зерно не буде придушене, але буде рости вгору і приноситиме нові колоски. І хоча УНСоюз зростав серед різних часів економічного занепаду і добробуту, переживав різні кризи і перешкоди, сумні і радісні хвилини, він, завдяки своїм проводам, став сильнішим і в членстві і в майні. Бо сила УНСоюзу спирається на високих моральних цінностях, на ідеї, що виявляється у вірній службі своїм членам, всьому громадянству та поневоленому українському народові".

Український Народний Союз, завжди старався шанувати тих людей,, які поклали ідейні підвалини під УНСоюз і його орган „Свободу".

На пожовклих листках „Свободи" і в протоколах УНСоюзу та в його ювілейних виданнях записані світлі імена тих наших працівників, які по своїх силах будували „Свободу" і Союз.

До числа тих працівників дозвольте мені додати ще одну людину, сл. п. д-ра Луку Мишугу, який ціле своє життя, свій труд, свою працю і своє скромне майно віддав своїй безталанній Україні, своєму народові,воля і щастя якого були ціллю його життя.

Сл. п. д-р Лука Мишуга прибув до ЗСА в 1921 році як дипломатичний представник уряду Західньої Української Народної Республіки, а в 1923 році став редактором „Свободи", органу УНСоюзу і сповняв цей уряд до смерти в дні 5 лютого 1955 року, себто 32 роки.

Суд, декретом з 21 лютого 1955 р., потвердив завіщання Доктора та погодився, щоб адміністраторами спадщини д-ра Луки Мишуги були Дмитро Галичин і Роман Слободян.

По смерти сл .п. Дмитра Галичина, згідно з декретом суду з 4-го травня 1964 року, визнано Романа Слободяна адміністратором майна д-ра Л. Мишуги.

Звіт із завідування майном сл. п. д-ра Луки Мишуги за час від 25-го лютого 1955 року до 31-го грудня 1968 р. я зложив на Річних Нарадах Головного Уряду УНСоюзу, що відбулися 26-30 травня 1969 року на Союзівці.

З фондів сл. п. Л. Мишуги видані такі праці.

1) Their Land: An Anthology of Ukrainian Short Stories Edited by Michael Luchkovich.

2) History of Ukrainian Culture by Prof. Dr. Ivan Mirchuk, transleted by Clarence A. Manning.

3) Testament of Taras Shevchenko by John Panchuk.

4) Archipenko Fifty Creative Years 1908-1958 by Alexander Archipenko and Fifty Art Historian.

З кінцем 31-го грудня 1968 року осталася готівка 3,578.70 долярів.

На річнім засіданні ред. Антін Драган поінформував про плян видання вибору творів та промов покійного д-ра Л. Мишуги, враз із його біографією. Головний предсідник Иосип Лисогір запропонував, що у потребі, коли б на це видання невистачило грошей з фонду д-ра Л. Мишуги, доповнити потрібну суму з каси УНСоюзу. На внесення Володимира Сохана і Ярослава Падоха, прийнято одноодушно пропозицію головного предсідника.

Книга „Лука Мишуга" має 360 сторін і вже є в продажу в ціні 10.00 дол.

Моє прохання до Світлої Конвенції: уповажнити новообраний Головний Уряд УНСоюзу створити Стипендійний Фонд ім. Луки Мишуги і з цього фонду уділювати стипендії для української студіюючої молоді.

Для створення цього фонду треба грошей і тому на початок я передаю від себе 1,000 (тисячу долярів) і прошу поширити розпродаж книги та особисто жертвувати до цього фонду.

Роман Слободян

Д-р М. Снігурович подякував Р. Слободянові привітання слово, що їх Конвенція прийняла аплявзами, та повідомив, що письмові привіти прислали:

Представництво Виконного Органу УНР в ЗСА,
Світовий Конгрес Вільних Українців,
Світова Федерація Українських Жіночих Організацій,
Союз Українських Студентських Товариств,
Наукове Товариство ім. Шевченка,
Злучений Український Американський Допомоговий Комітет,
Українське Євангельсько-Баптистське Братство,
Товариство Української Кооперації,
Об'єднання Демократичної Молоді,
Українсько-Американська Асоціяція Університетських Професорів,
Українська Православна Ліга,
Український Золотий Хрест в ЗСА,
Об'єднання Мистців Української Сцени,
Братство кол. Вояків 1-ої Української Дивізії Української Національної Армії,
Товариство Українських Бібліотекарів Америки,
Комітет Оборони Мороза, Торонто,
Об'єднання б. Вояків Українців в Америці,
Товариство кол. Вояків УПА, Відділ в Чикаго,
Братство Українських Січових Стрільців,
Світовий Комітет для Відзначення 100-річчя народин Лесі Українки,
Українська католицька парафія свв. Володимира і Ольги, в Чикаго,
Відділ УККА у Філядельфії,
Пластова Станиця у Філядельфії,
Товариство Українців Американців Старших віком в Маямі,
Ралф Дж. Перк, посадник Клівленду,
Роберт Тефт мол., сенатор ЗСА,
Братський Конгрес Стейту Ню Джерзі,
Почесний член Головного Уряду Роман Слободян.

Опісля д-р Снігурович попросив до слова д-ра Володимира Галана.

Д-р Володимир Галан, президент Злученого Американсько-Українського Допомогового Комітету, виголосив привіт від очолюваної ним установи, яка від самого початку так дуже тісно зв'язана з УНСоюзом та стало користувалася фінансовою допомогою УНСоюзу у своїй громадській праці, а зокрема в переселюванні українців із західньої Европи до Америки. При тому теж дякує він, як голова Конвенційного Комітету у Філядельфії за це, що так гарно переведено імпрезу в неділю по полудні, що попередило й надало певного напрямку нашій Конвенції. Все це Філядельфійський Комітет робив з доручення Головного Уряду УНСоюзу. При тому вияснює теж, чому „Українська Щадниця' 'не могла з правних причин фінансувати будови Союзового Дому — хоча в тій справі були переговори.

Предсідник д-р Флис просить інж. Забродського прочитати внесок (прохання) в справі купна картин мистця Рема.

Інж. Андрій Забродський читає, що 45-ий Відділ вносить пропозицію, щоб рекомендувати Головному Урядові закупити дві картини у мистця Рема, якого виставка є у вестибюлі готелю, перед залею, де відбувається наша Конвенція — за суму 5,000 дол.

Микола Тимків (430): Тому, що мистець не українець, а вклав величезну працю в українську тематику, пропонує, щоб не рекомендацію, а резолюцію ухвалити в тій справі. Ми найвища установа УНСоюзу і ми будемо голосувати над цією резолюцією.

Володимир Квас (88): Вносить, щоб прийняти внесок, як рекомендацію, дати можливість Екзекутиві оглянути образи й свобідно вирішити справу, а не зобов'язувати. Він підтримує перший внесок, тобто цей, який вніс 45-ий Відділ — рекомендувати Екзекутиві закупити образи у мистця Рема.

Предсідник вияснює, що згідно з процедурою він приймає лиш один внесок, який був відчитаний інж. Забродським, підтриманий В. Квасом і на домагання більшости припиняє дискусію та піддає під голосування.

Більшістю голосів (3 було проти) прийнято внесок, як рекомендацію Екзекутиві купити образи у мистця Рема.

Предсідник передає дальше ведення нарад Ю. Гвоздуличеві, заступникові предсідника.

Внесок на закінчення дискусії прийнято при одні́м голосі проти.

УДІЛЕННЯ АБСОЛЮТОРІЇ УСТУПАЮЧОМУ УРЯДОВІ

Іван Геврик, голова Контрольної Комісії вносить пропозицію від Контрольної Комісії про уділення абсолюторії уступаючому Головному Урядові УНСоюзу, редакторові та директорові Союзівки. Відчитує внесок Контрольної Комісії:

Головна Контрольна Комісія стверджує, що за останні чотири роки не було ніяких зловживань в адміністрації і всі урядовці, службовики й працівники працювали щиро і віддано для УНСоюзу. На основі провірки діловодства Контрольна Комісія знайшла все діловодство в порядку та ставить внесення прийняти звіти головних урядовців, головного редактора та директора Союзівки.

Предсідник піддає внесок під голосування. У висліді голосування предсідник стверджує, що внесок прийнято більшістю голосів, а саме 2 було проти, а 8 здержалося. Абсолюторію уділено.

Ю. Гвоздулич, який проводить нарадами, покликає до звіту Фінансову Комісію.

ЗВІТ ФІНАНСОВОЇ КОМІСІЇ 28 КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

Інж. Іван Скіра, голова Комісії, повідомляє, що Комісія відбула 5 нарад та просить секретарів відчитати протокол та устійнені внески для вирішення Конвенції.

Секретарі Комісії відчитують протоколи двома українською і англійською мовами.

Комісію покликано на засіданні Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу 12-го травня 1974 р.

Комісія уконституувалась під час Конвенції, як слідує:
Інж. Іван Скіра — голова,
Петро Дяків — секретар української мови,
Марія Шпікула — секретар англійської мови,
д-р Іван Серант,
Іван Малко — члени.

Таку Комісію покликано вперше на попередній 27-ій Конвенції УНСоюзу в Клівленді. Її завдання визначалось дотеперішнім статутом так: „Фінансова Комісія має діяти під час Конвенції, щоб обміркувати фінансові пропозиції, заки вони будуть передані Конвенції до вирішення".

Прийнятий на цій 28-ій Конвеції статут уточнює ці завдання і треба сподіватися, що в майбутньому роля цієї Комісії буде ще більше допоміжна так в праці слідуючих Конвенцій, як і в праці Головного Уряду.

У своїй праці та обговоренні пропозицій, Комісія була в контакті із членами Головного Екзекутивного Комітету, і з Комісією Просьб та із покликаною вперше на цій Конвенції Комісією для Секретарських Справ.

Свої пропозиції Комісія обміркувала беручи до уваги два аспекти:

Фінансові спроможності нашої організації й добро Батька Союзу та з другого боку — теперішній інфляційний період.

Наші пропозиції ми старалися звести до „золотої середини" та предкладаємо під ваш розгляд і ухвалу такі проєкти:

1. Платні Головних Екзекутивних Урядовців:

а) головний предсідник $20,000 плюс $1,000, як репрезентативний додаток;

б) Заступники предсідника і головний директор для Канади працюють безплатно;

в) Головний секретар $20,000;

г) Головний скарбник $20,000.

г) Тому, що пост самого головного організатора був створений в новому статуті, його платню пропонуємо, починаючи від $15,000 з тим, що вона може бути збільшена на засіданні Головного Уряду в залежности від його кваліфікацій і вислідів праці.

(Продовження буде)

МОЛОДІ І СТАРШІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ного напрямку все те, що є в ньому позитивного, і навіть не засудить, а просто забуде все неґатвне. І будуть шукати методів праці і боротьби — для майбутнього. Трудно собі уявити, щоб унуки і правнуки сперечалися між собою, хто з їх дідів чи прадідів мав рацію, а хто ні. Вони будуть іти разом, шукаючи якнайкращих доріг до здійснення невідкличного постуляту української нації: відновлення суверенности, соборности і демократії.

Можна висловити певність, що і з доби Української Народної Республіки та її боротьби під проводом Симона Петлюри, і з доби революційних дій українських націоналістів (і бандерівців, і мельниківців), і з доби українського відродження під совєтсько-московською окупацією 20-х і початку 30-х років, — з кожної з цих діб можна винайти позитивні, мало того, славні і невмирущі моменти, а натомість відкинути все те, що в них було неґативного. Це те, що з користю для української національно-визвольної справи повинна і, правдоподібно, зробить вже швидко нині молода українська ґенерація.

А що ж в обличчі цих перспектив мала б зробити старша ґенерація, зокрема в зв'язку з тим, що тепер виникає питання про її (старшої ґенерації) останній обов'язок? На нашу думку обов'язком старшої ґенерації, отих „дідів" (я перепрошую, але я і сам до цих „дідів" належу і тому так вільно про цю справу пишу) було б уможливити молодій ґенерації прийти до всенаціональної синтези наших позитивів і наших неґативів, прийнявши перші і відкинувши другі. Це наша старша ґенерація здолає вчинити і тим віддати „останню прислугу" молодшим, переставши безплідно „полемізувати", об'єднавшись на єдиноможливій для прийняття самостійницько державницькій плятформі — всенаціональній і соборницькій, — і закликаючи молодь іти цим шляхом об'єднання, без уваги на минулі чи й сьогоднішні розходження, які ще існують серед українських політичних сил. Отже: шляхом всенаціональної консолідації, до чого змушує нас жорстокий режим московсько-совєтського окупанта на батьківщині і до чого світлим прикладом служить нам Валентин Мороз і інші наші борці за свободу на батьківщині.

ПОДЯКА

СЕРДЕЧНО ДЯКУЮ

Т-ВУ КОЛ. ВОЯКІВ І. УД УНА „БРОДИ-ЛЕВ"

ЗА ЩЕДРУ МАТЕРІЯЛЬНУ ДОПОМОГУ У ПОБУДОВІ ПАМ'ЯТНИКА НА МОГИЛІ МОГО ПОКІЙНОГО МУЖА ЛЕВА ЛЕПКОГО В БАВНД БРУКУ, Н. ДЖ.

МАРІЯ ЛЕПКА

Увага! УЧАСНИКИ Увага!

ПЕРШОГО ЗИМОВОГО ПОХОДУ!

З приводу 55-річчя започаткування Першого Зимового Походу Армії УНР буде відслужена

СТАРАННЯМ НАШОЇ ОРДЕНСЬКОЇ РАДИ

в неділю, 8-го грудня 1974 року

після Служби Божої

в Катедрі УПЦ св. Володимира

при 160 Вест 82-ій вул. в НЮ ЙОРКУ

ТОРЖЕСТВЕННА ПАНАХИДА

ЗА СПОКІЙ ДУШ ПОЛЯГЛИХ І ПОМЕРЛИХ ВОЯКІВ, УЧАСНИКІВ ПЕРШОГО ЗИМОВОГО ПОХОДУ АРМІЇ УНР

Лицарів Ордену Залізного Хреста Армії УНР закликаємо, а інших кол. Вояків і все Громадянство сердечно запрошуємо до щонайчисленнішої участі в цій сумній Богослужбі.

Комбатантські та Молодіжні Організації просимо прибути з прапорами.

ОРДЕНСЬКА РАДА
ОРДЕНУ ЗАЛІЗНОГО ХРЕСТА АРМІЇ УНР

ЗАХОДОМ МІСЦЕВОГО ВІДДІЛУ УККА в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

— відбудеться —

ГАРВАРДСЬКИЙ ВЕЧІР

на якому ДОПОВІДІ виголосять —

проф. Омелян Пріцак:

„НАУКА і ПУБЛІЦИСТИКА"

і

Богдан Тарнавський:

„УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА І ФКУ"

в суботу, 7-го грудня 1974 р.

о год. 7:30 веч.

в Українській Централі

240 Hope Avenue, Passaic, N.J.

Запрошується всіх зацікавлених.

БРАТСТВО ім. СВ. ВОЛОДИМИРА при Українській Католицькій Церкві ПРЕСВ. ТРІЙЦІ в КЕРГОНКСОНІ, Н. Й., повідомляє, що

в неділю, 8 грудня 1974 р., о год. 1-ій по пол. після Св. Літургії на Союзівці

— відбудеться —

СВЯТО В 30-ті РОКОВИНИ СМЕРТИ

СЛУГИ БОЖОГО МИТРОПОЛИТА

КИР АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

Святочну доповідь виголосить ред. ВАСИЛЬ КАЧМАР

Управа Братства

ПІД ПРОТЕКТОРАТОМ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СУМА

— улаштовують —

КОНЦЕРТ ПІСНІ І СЛОВА

ФЕНОМЕНАЛЬНИЙ БАС-БАРИТОН

СТЕПАН ШКАФАРОВСЬКИЙ

В репертуарі співака: українські пісні та думи; арії з опери Тараса Бульби.

ЗНАМЕНИТА ДЕКЛЯМАТОРКА

ОЛЯ ШКАФАРОВСЬКА

В репертуарі декляматорки: твори славних поетів: Т. Шевченка, Б. Лепкого, О. Теліги та інших.

При фортепіяні — Мирослав Футала

НЮ ГЕЙВЕН — Неділя, 8 грудня 1974 р., год. 3:30 по пол.
Заля Церкви СВ. МИХАЇЛА, 569 George St., New Haven, Conn.

ПАССЕЙК — 15-го грудня 1974, година 3:30 по полудні
Заля УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ, 240 Hope Avenue, Passaic, N.J.

ІРВІНГТОН — Неділя, 22 грудня 1974, год. 3:30 по пол.
Заля УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ, 140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.

Вступ 4.00 дол. дорослі, молодь 2.00 дол.

Табір „Новий Сокіл"

Табір „Новий Сокіл" існує щойно 24 роки, але за той час він розвинувся, розбудувався, і учасники проводять там час так гарно, що аж американці ним зацікавилися.

Цього року 21-го липня у „Боффало Курієр Експрес" появилася стаття про пластовий табір в Норт Колинн, Н.Й. У статті подано коротку історію Пласту і його розвиток на еміґрації. Крім того, в газеті барвисто описано денні зайняття по таборах.

Коло 140 учасників таборували цього літа на „Новому Соколі". Пересічний стан Булави і Команди був 30-35 осіб, 15-20 в кухні, адміністрації, басейні і медсестри.

Табір новачок „Червона Калина" провадили: ст. пл. Дануся Райца — комендантка; Лярися Пащин — бунчужна і Люба Паньків — писар. До Булави належали сестрички Галя Чайковська, Віра Єлків, Надя Бабюк, Ната Воднарук і Марта Козак.

Ст. пл. Тарас Пенкальський, комендант; Андрій Мадай, бунчужний і Юрій Тисовський, писар, провадили табір новаків, „Велика Суниця". Їм допомагали братчики: Ігор Тарнавський, Олег Декайло, Яромир Зінкевич, Роман Лаврин, Роман Василькевич і Степан Шипка.

Ті дві назви таборів взято з „60-ліття УСС-ів". Назви юнацьких таборів взято із наших переказів, „Водограй" і „Вовчі Сини". Одначе всі назви таборів нав'язували до моментів „60-ліття УСС". („Велика Суниця" — це переказ про бої на Маківці).

Табір юначок „Водограй" провадили: ст. пл. Христя Данилишин — комендантка; Марта Богач — бунчужна і Марта Залуцька — писар. В Булаві були Іка Данишин, Мира Рубич, Уляна Бачинська, Рірка Морозевич, Наталка Луценко і Анастасія Ризванюк.

Ст. пл. Роман Мицик, комендант; Ю. Куріца і Осип Мицик, бунчужні і Ростик Сторожук, писар, провадили табір юнаків „Вовчі Сини". До Булави належали Маркс Мотика, Ераст Гафткович, Марко Маринюк і Орест Цьолко.

На оселю приїжджають головно пластуни з Боффало і Рочестеру і з Гамільтону і Ст. Кетринс з Канади. Цього року учасники Булави ще були з таких різних міст, як Чикаґо, Філядельфія, Детройт, Гартфорд, Сиракюзи і Ню Йорк.

Як і щороку головним щорічним святом був „День Пластуна", яке відбулося 20-21 липня. Після спортових змагань і великої ватри в суботу, пластуни були в неділю вранці на Службі Божій, а потім маршували в дефіляді і пописувалися перед батьками виступами в полудне: юнаки — показовим впорядом, юначки — танцями, піснями і теж впорядом. Новаки всіх очарували своєю деклямацією, а публіка захоплено сприймала виведені гагілки і вежі новачок.

Табори відвідали і перевели перевірку представники Крайової Команди Пласту пів ст. пл. Нестор Голинський і Лев Чировський. Оселя мала честь гостити Начального Пластуна Юрія Старосольського, який перебув два дні на „Новому Соколі", і оглянувши всі табори, їздив із делеґацією від таборів на могилу першого Начального Пластуна Сірого Лева та відвідав „Музей-архів" пл. сен. Маріяна Борачка. Попередньо в тижні, ще й друга делеґація від пластових таборів відвідала Сумівську оселю „Холодний Яр" в день 17-го липня.

За своє майже чверть столітнє буття, оселя „Новий Сокіл" широко розбудувалась. Докуплено землі, так що тепер оселя нараховує 50 акрів. Новацтво таборує в трьох куренях гуцульського стилю. Басейн побудовано 1964 р. і в той сам час відновлено кухню. А тепер будується санітарний будинок. Кошти будови виноситимуть понад 10 тисяч долярів, які збирають головно станиці Боффало і Рочестеру.

Таборову канцелярію провадив пл. сен. Олександер Бережницький, а в адміністрації працювали Любомир Стасюк (спортовий референт); пл. сен. Михайло Лялька, Михайло Бучок, Роман Свистун і Ярослав Пришляк: мґр Л. Ломиш, д-р Михайло Сайкевич і д-р Гр. Клюфас. Яко медсестри працювали сен. Ліда Коритко і ст. пл. Зірка Чмола. В кухні працювали: Оленка Коритник, Анастазія Козій, Галина Куц, Емілія Святківська, Слава Деркач, Надя Трач, розв. Хр. Стасюк, розв. Анд. Пришляк (допомагала спортовому референтові); а при басейні працювали ст. пл. Богданна Долішна; розв. Катруся Долішна і розв. Діна Стасюк. Служби Божі відправляли о. Дм. Лаптута, о. д-р П. Івахів і о. Осташ, а о. Мих. Куданович відправив молебень.

Галя Матковська

Український Літературно Мистецький Клюб
Ню Йорк 149-2

Ню Йорк. — З Літературно - Мистецького Клюбу повідомляють, що в приміщеннях цього ж Клюбу, під спільним з Об'єднанням Українських Письменників „Слово" патронатом, в п'ятницю 6-го грудня ц.р. о год. 7:30 вечора, відбудеться зустріч поетеси Зої Когут з Австралії із членами і прихильниками ЛМКлюбу. Співучасть беруть: Уляна Любович, Григорій Костюк, Степан Крижанівський і Орест Пиглир. У музичній частині програми гратиме на фортепіяні Марічка Сохан.

Відзначення Листопадових Роковин у Вилимантику

(М. Я.) — Стараниям Українського Конґресового Комітету Америки, Відділ Вилимантик, відбулася в неділю 10-го листопада ц. р. в залі Українського Народного Дому Святочна Академія для відзначення 56-их роковин Листопадового Чину. Академію відкрив вступним словом Василь Головчак, голова місцевого Відділу УККА. Святочну доповідь виголосив д-р Михайло Снігурович, голова УККА Відділ Ню Гейвен. Прелеґент беручи до уваги 60-ліття Створення Леґіону Українських Січових Стрільців присвятив частину доповіді обставинам, в яких дійшло до зорганізування цього леґіону та передав світлі дії УСС, які уможливили Листопадовий Чин.

В мистецькій частині виступив місцевий дівочий хор СУМА „Жайворонки" який відспівав низку пісень.

Виступ хору переплетено двома деклямаціями Бернадети Явірської і Михайла Майнича. Програму Академії закрив Ігор Мархонь, заступник голови місцевого осередку СУМА. Академію започатковано американським, а закінчено українським гимнами.

Ділимося сумною вісткою, що дня 3-го грудня 1974 року померла, ненадійною смертю, на 33-му році життя, наша Найдорожча

ДРУЖИНА і МАМА

бл. п.

ЕВА ДРОГОБИЦЬКА

Тіло Покійної спочиває в похоронному заведенні при 191 Avenue A, ріг 12-ої вулиці в Ню Йорку, Н. Й.

ПАРАСТАС — в тому ж похоронному заведенні, в п'ятницю, 6-го грудня ц. р. о год. 7:30 вечора.

ПОХОРОН в суботу, 7-го грудня 1974 р. о год. 10-ій ранку з церкви св. Покрови в Бронксі, Н. Й.

В глибокому смутку:

МИХАЙЛО — чоловік
діти: ТАРАС, МАРУСЯ, СТЕПАН

Похороном занимається пох. зав. Сенковського.

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ СЦЕНИ (ОМУС)

З глибоким сумом повідомляє, що 1-го грудня 1974 року, упокоївся в Бозі наш Дорогий Колеґа, член ОМУС

ІВАН ВОЛОЩУК

адміністратор українських театрів на Рідних Землях між 2-ма світовими війнами, за усіх окупацій, на еміґрації в Німеччині і у Філядельфії в ЗСА.

ПОХОРОН в четвер, 5-го грудня 1974 р., о год. 8:30 ранку з похоронного заведення Бреннена при 858 22-ій вул до української католицької церкви св. о. Миколая при 24-ій вул, а звідтіля на український католицький цвинтар у Факс Чейсі.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Опечаленій Дружині і Дітям, складаємо глибокі вислови співчуття.

УПРАВА і ЧЛЕНСТВО ОМУС

ПОДЯКА

В понеділок, 28-го жовтня 1974 р. Рочестерська Громада, Довголітні Гості та Парохіяни церкви Богоявлення, попращали гідно і величаво, відпровадивши на Вічний Спочинок, свого Основника і Довголітнього Пароха

бл. п.

о. СТЕПАНА ГОРОДЕЦЬКОГО

ВОЇНА, СВЯЩЕНИКА, ПАТРІОТА.

В похоронних Богослужбах брали участь церковні, громадські, молодечі і комбатантські організації м. Рочестеру та понад 2,000 громадян доброї волі. По похоронних відправах, під проводом ВПреосв. Владики Йосифа, 19 укр.-кат. священиків, братів православних, 9 священиків інших обрядів та понад 1000 парохіян, відпроваджено тіло о. Степана на цвинтар, де по відправах, прощальних словах та остатньому салюті, Він спочив у Бозі. Поминками, з ВПреосвященним Владикою Йосифом, священиками та понад 300 громадянами, провадив о. крилошанин Б. Смик.

Почуваємося до милого обов'язку зложити нашу щиру ПОДЯКУ Всім і Всія — за зрозуміння, труд, поміч, датки, вислови співчуття та остатню шану нашому дорогому Мужеві, Батькові і Дідові.

Високопреподобному Духовенству:

Їх Ексцеленції Кир Йосифу — Єпископові Стемфордському, о. монс. Е. Монастирському, Канцлеру — Стемфорд, о. проф. П. Чаксу — Стемфорд, о. д-рові монс. П. Іваховому — декану, Боффало, о. д-рові В. Волошинові, декану, Олбані, о. монс. В. Середовичу, декану, Сиракюзи, о. монс. М. Бабаку, Рочестер, о. крил. О. Волинському, Бет, Ню Йорк, о. крил. Б. Смику — Ютика, Н. Й., о. ігум. П. Малюзі, ЧНІ, Нюарк, Н. Дж., о. ігум. С. Шавель, ЧНІ, Вашингтон, Д.К., о. Й. Шевчуку, ЧСВВ, Бінґгамтон, Н. Й., о. В. Кармазинові, Бетлегем, Па., о. П. Греськовому, Боффало, Н. Й., о. С. Чомко, Елмайра, Н. Й., о. Я. Стіл, Рочестер, Н. Й., о. Ф. Бумбар, Сиракюзи, Н. Й., о. В. Осташ пароховi церкви Богоявлення, Рочестер, Н. Й.

Римо-кат. священству: ОО. Францішканам, Єзуїтам, Редемптористам, отцям з сусідніх парохій св. Андрія і св. Станіслава. Отцям з Грецької, Мелхітської, Албанської і Сирійської церков.

Раббінові і двом членам жидівської громади.

За відправу Панахид: о. митроф. Ф. Шпаченкові, церква св. Покрови (УАПЦ), ВПреосв. Владиці Варлааму, церква св. Миколая (УАПЦ), хорові і диригентові обох церков (УАПЦ), хорові і диригентові церкви Богоявлення, хорові Сурма і диригентові інж. Я. Матковському.

За участь в Богослужбах, похоронах і тризні:

Високопреподобним Сестрам Служебницям (церква св. Йосафата, Рочестер, Н. Й.), Школі св. Йосафата, як рівнож за Служби Божі від дітей, Сестрам, учителям і учням 7-ої і 8-ої кляси, старшим братам і вівтарним хлопцям.

Організаціям, формаціям та товариствам: Пласт, СУМА, ООЧСУ, ОЖ ОЧСУ, ОВФронту, ОБВУ, УГА, ОбВУА, УСС, церква св. Покрови, церква св. Миколая (Владика Варлаам), Укр.-Ам. Ветеранам (J. Onufryk Post), Станиці І УД УНА — Л. Білик, Т-ва Прих. УНРади, С-во св. Ольги — за квіти, тризну, Гол. п. І. Когут, Рідна Школа ім. Т. Шевченка, за вінок з калини, Паням, що приготовили перекуску священикам: пп. Сіяк, Кольцьо, Тарнавська, Харамбура, п. О. Мельник за вшиття укр. прапору і подушки, п. Т. Бабюк за інсиґнії УСС, п. А. Маидзій за вінок з калини (від внуків), п. М. Баб'юк за безкоштовне виготовлення образків, п. Крижанівським за квіти, о. ігум. В. Гавличу, ЧСВВ, за теплу згадку про батька на церк. радіопрограмі, інж.-арх. А. Осадці — за дар, труд і зрозуміння.

За прощальні слова в церкві: о. пароховi В. Осташеві та о. дек. монс. В. Середовичу. За остатні слова і салют: п. Т. Бабюку, УСС, п. д-рові В. Рубінґерові, УГА, п. В. Біланові від І УД УНА. За промови на тризні: ВПреосв. Владиці Йосифові, о. крил. Б. Смикові, п. Л. Цегельській — Рідна Школа, п. Б. Губка — УККА, п. П. Балко — СУМА, пл. сен. Л. Шмігель — Пласт, інж. Я. Матковському — муж довір'я і орг. парохії, п. В. Колцьові — від Церк. Комітету, ген.-майорові С. С-ку (Армія Польська) за вислови співчуття Родині та воякький салют „Воїнові-Священикові" — (...ми воювали за Наші Ідеали, але по протилежних сторонах...).

Щиро дякуємо Всім, що склали щедрі пожертви на Св. Літургії, ц. Богоявлення, Б-во УСС, Сестрицтво св. Ольги, квіти та вінки. Зокрема дякуємо усім Рідним за поміч і піддержку в тяжких хвилинах. Дякуємо похоронному заведенню П. Гарріс за чесне і дбайливе переведення похорону.

Вдячні:

МАРІЯ, вдова — 21 Willte Dr., Roch., Н.Й. 21
ЯРОСЛАВ, НІНА, ЛІДІЯ, ДАРІЯ — діти
Невістки, Зяті, Внуки

В сороковий день смерти о. Степана, будуть відправлені Служби Божі в церквах: Богоявлення, Рочестер, Н. Й., Пресв. Д. М., Ню Бронсвік, Н. Дж., св. Юра, Н. Й., Кол. СВЗ, Стемфорд, Конн., Св. Йосафата, Рочестер, Н. Й., св. І. Хрестителя, Сиракюзи, Н. Й., св. Володимира, Ютика, св. Петра і Павла, Вотервліт, Н. Й., св. о. Миколая, Боффало, св. Йосафата, Бетлегем, Па., св. о. Миколая, Елмайра, Н. Й., Серця Христового, Бінґгамтон, Н. Й., св. І. Хрестителя, Нюарк, Н. Дж., Пресв. Родини, Вашингтон, Д.К., св. Йосифа, Вінслег, Кан., М. Божої Неуст. Помочі, Йорктон, Саск., Кан., Непор. Зачаття, Гемтрек, Н. Й., оо. Редемптористів, Адамстовн, Австралія, в монастирі оо. Василіян, Буенос Айрес, Арґентина, в монастирі оо. Студитів в Кастаґандольфо, Рим (о. Л. Гузар), ц. св. І. Хрестителя, Боффало, ц. св. Трійці, Лондон, Англія, в ц. Христа Царя, Бет, Н. Й.

Замість квітів, складаємо на Св. Літургії ($400.00), на Єпископський Фонд ($100.00), на ц. Богоявлення ($100.00), на УСС, Рочестер, Н. Й. ($50.00), С-ва св. Ольги ($50.00), на ц. в Ню Бронсвіку, Н. Дж. ($25.00).

МАРІЯ і ДІТИ з РОДИНАМИ

Сердечна подяка Жертводавцям на фонд Братства УСС-ів, як рівнож Головній Раді Братства УСС за оголошення жертводавців в „Свободі" з 14 листопада 1974. Сума: $523.00.

Замість квітів пожертви зложили: о. С. Кіржецький 25.00 дол., на Церкву в Потребі, інж.арх. А. Осадца 25.00 дол. на оо. Василіян радіопрограму, п. Я. Яцушко 10.00 на УСС-ів.

На церкву Богоявлення, Рочестер, Н. Й., зложили:

150.00 дол. — Фецишин Анна;

100.00 дол. — Л. і О. Городецькі і М. Букавин, д-р Т. Артимович, Р. Лозинський, Слайтер, Шіверлі і Скопія — з праці мґр. М. Оглюка;

по 50.00 дол. — Костів Іван, Евдокія, Орг. Укр. Визв. Фронту, д-р Свят. Шеремета, Кушнір Осип, Зазуля Ольга і Теодозій, Н. Й.;

по 30.00 дол. — Воскрес Микола;

по 25.00 дол. — Рендзяк Анна, Кахникевич Тарас і Марія, Павлович Ярема і Леся, Кіндрат Марія, УНС — Відділ 437, Рочестер, Мандзій Василь і Анізія, адв. В. Петкі з родиною, Лесьпів Дарія і Александер, Н. Й., інж. П. Грабович, Н. Дж.;

по 21.00 дол. — Працівники м'ясарні: Katz Bro. Meat;

по 20.00 дол. — І. і Н. Олексин, М. і С. Снігур, П. і А. Добош, М. і Д. Лесів, Об'єд. б. Вояків Укр. Армії, В. і І. Гринчишин, В. і Л. Юськів, М. і С. Січка, Р. Струк, О. і А. Буцерка, С. Ващук, О. і О. Мудрий, Ю. Кузів, О. Суженко, В. Гладун, І. і Н. Петрик, М. Худик, д-р С. Батаглія, Е. і Л. Снігур (Балтімор);

по 15.00 дол. — Укр. Зол. Хрест. 18 Відділ, Рочестер, А. і М. Повх, В. і М. Чолач, Р. Пристай;

по 10.00 дол. — М. Юрків з дочкою, К. і Н. Дзярвис, М. і М. Кузь, Р. Павлишко з родиною, І. Щурин з род., В. і Е. Кольцьо, І. і Р. Возняк, В. і Я. Зелез, М. Холевчук, П. і П. Бездух, род. Черпецьких, І. і С. Сніженко, М. і В. Елків, Сест. св. Ольги, А. Доманчук, В. Калинич, А. Кравчук, А. Омелюх, І. Харчук, А. Герета, М. і І. Костишок, Пласт — Стан. Рочестер, Т. і Р. Шутер, У. Левко, В. і О. Дита, В. Кравчук, І. Свиринда, Т. Лозинський з родиною, А. Смеричинська, В. і М. Приймак, Т. Кубарич, І. і С. Гаврилюк (Боффало), А. Кецко, В. Гусак, А. Коваль, П. і А. Івахів, І. і Е. Тороус, І. і Т. Линко, Н. Кушнір, В. Осташ'юк, В. і Б. Тарнавський, П. Зубрицький, род. Когутів, Детр., Ч. і Д. Сиглерт, І. і Г. Сороктей, Л. Бухнер з Гемстед, Т. і М. Лесик, Д. Максимів;

по 5.00 дол. — Б. Нашіс, С. Возняк, В. Довголуцька, М. Весела, М. Семків, Ю. Кузенко, О. Кольцьо, І. Боднар, М. Загачевська, А. Шевченко, В. Бездух, С. Лаба, М. Гудзоватий, В. Білик, В. Цюга, І. Омецінська, А. Кисіль, Я. Котлярчук. Разом: 2,121.00 долярів.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Проголошення конкурсу на вокально-музичний твір

Зусилля припинити асиміляційні процеси нашої еміграції, турботи за збереження вивезених з краю багатств нашої культури, а в дальшому, стимуляційні намагання для виявів творчих зусиль розпорошеного українського потенціялу в цілому вільному світі, в якійсь мірі дають позитивні наслідки, а вислідом того, як бачимо, є це що кілька поколінь нетільки що збереглися при українстві, але і вияви їхньої творчости носять український характер. Так в літературі, як в образотворчому мистецтві, чи інших родах мистецтва, український дух позначується золотою ниткою, яка лучить нас з рідним краєм, з нашою кількатисячолітньою культурою.

Появляються щораз то нові книжкові видання, влаштовується образотворчі виставки, фестивалі музики і танку та й інші покази творчих змагань. Влаштовується літературні конкурси, призначується нагороди за найкращі образи, а інколи, і музичні твори.

Беручи до уваги потребу че так матеріяльної, як моральної підтримки тих культуротворців, які без надії на запотребування їхніх творів працюють, помножуючи культурні, позабатьківщизняні цінності, панство мгр Уляна Целевич і Андрій Стецюки призначили щорічне премiювання, у висоті п'ятьсот долярів, за найкращі твори з обсягу різних галузей української культури. П'ятьсот доляровий фонд названо іменем славної пам'яті Лярися Целевич, ідейної української патріотки, згаслої на весні життя. Фонд прикріплений до Головної Управи Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України. На кураторів того Фонду, батьки Лярися Целевич попросили письменниць: Мирославу Ласовську, Аллу Давиденко, Оксану Керч і студенток Колюмбійського університету Лярису Лозинську-Кий і Галю Климук.

Кураторія Фонду щорічно визначуватиме характер конкурсу, як також буде запрошувати членів жюрі

На 1974 рік, оцим проголошується Конкурс на Музично-вокальний твір з героїчною тематикою, для сольоспіву, хору або камерного ансамблю. Склад жюрі буде подано в окремому комунікаті. Висота нагороди за найкращу композицію — п'ятьсот долярів. Вислід конкурсу буде проголошений в місяці жовтні 1975 року Композиції, в трьох примірниках, проситься надсилати до кінця місяця лютого 1975 р. на адресу:

Miroslawa Lassovsky
881 Washington Avenue
Apt. 5 — E
Brooklyn, N. Y. 11225 USA

ЯРМАРОК 83-го ВІДДІЛУ СУА

Ню Йорк. — Управа 83-го Відділу Союзу Українок Америки інформує, що в неділю, 8-го грудня ц.р. від год. 9 рано до 2 по полудні в домівці оо. Василіян — 27 Схід 7 вулиця в Ню Йорку відбудеться Ярмарок 83-го Відділу СУА. В продажу будуть: вишивані серветки, сорочки, прикраси на ялинку, книжечки та іграшки, кераміка та емалії, домашнє печиво.

РОЗШУКИ

ПОШУКУЮ
МИХАЙЛА, ЕВСТАХІЯ і МАРІЮ ЛУНЬО
які живуть в Ню Джерзі і
БОГДАНА ГРАБИКА
з Пенсильвенії та
ЛЕСЬКА МАНАСТЕЗИЧА
в Польщі.
Хто знав би про них або вони самі, прошу писати до:
Hrabik Stanley
45-45 41st Street
Long Island City, NY 11104

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

НЕДІЛЯ, 8-го ГРУДНЯ 1974 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Збори С-ва Пресв. Богородиці 36 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр. Ам. Клюбі, 292 Гадсон Аве. Проситься чл. прибути. — Стелла Гошовська, Марія Ковальчук, Параска Демянів.

СИРАКЮЗИ, Н. Й. Місячні збори Т-ва Укр. Січ 39 Відд. о год. 3-ій по пол. у відділовому бюрі УНДому. На порядку: фін. звіти і організаційні справи. Чл. вкладки можна вплачувати: в суботу від 6-9 год. веч. і в неділю від 12-3 по пол. Проситься чл. прибути на збори і вирівняти чл. вкладки. — Управа.

НЕДІЛЯ, 15-го ГРУДНЯ 1974 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Річні збори Т-ва Запор. Січ 367 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр.-Ам. Клюбі. На порядку: вибір управи на 1975 р. та інші важні справи. — П. Дзюба, гол., М. Лилак, кас., В. Попович, секр.

ТАРЗАН, Ч. 7217. Тарзана везуть до вілли

Бачу Тарзане, що мушу зробити рішення... Я повинна була застрілити тебе!.. Але тепер... Ну... Я ніколи не мала нагоди зустрінути такого ідеаліста, як ти!

Якщо передам тебе в руки судді Бранда, то перебудеш у тюрмі до кінця твого життя!..

... Поки я надумуюся, що зробити з тобою, мої люди завезуть тебе до моєї вілли!

Те, чого суддя Бранд не знає не пошкодить йому! До побачення, Тарзане!